ซามูไรพเนจร

Vol. 5

โนบุฮิโระ วาชิกิ
NOBUHIRO WATSUKI

Copy Right

SIAM INTER COMICS LICENSED BY SHUEISHA INC.

ซามูไรพเนจร เล่ม 5
RUROUNI KENSHIN Vol. 5
by NOBUHIRO WATSUKI

พิมพ์เป็นภาคภาษาไทย ครั้งที่ 2 : เดือนธันวาคม 2539
เรื่องและภาพโดย : โนบุฮิโระ วาสึกิ
แปลและเรียบเรียงโดย : เอกสิทธิ์ หนุนภักดี
ภาพปกโดย : โนบุฮิโระ วาสึกิ
สำนักงาน : บริษัท สยามอินเตอร์คอมิกส์ จำกัด 255/212 ลาดพร้าว 80 แขวงวังทองหลาง
เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10310 โทร. 9327083-90 แฟ็กซ์ 9327082
จัดจำหน่ายโดย : บริษัท บ้านการ์ตูน และ หนังสือ โทร. 9327083-90 แฟ็กซ์ 9327081
ที่ปรึกษากฎหมาย : KPV LAW & BUSINESS CONSULTANT
บรรณาธิการ : ชูชัย ศิระจินดา
จัดพิมพ์เป็นภาคภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอฉะ โตเกียว ญี่ปุ่น
ผ่าน บริษัท ทัตเทิล โมริ บิ๊กแอ๊ปเปิล เอเจนซี่ (ประเทศไทย) จำกัด

© 1994 by Nobuhiro Watsuki
All rights reserved.
First published in Japan in 1994 by SHUEISHA INC., Tokyo.
Thai language rights in Thailand arranged by SHUEISHA INC.
through TUTTLE - MORI AGENCY, INC.

* หนังสือฉบับนี้ได้รับลิขสิทธิ์ในการจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามพิมพ์ซ้ำ อ้างอิง ดัดแปลงโฆษณา หรือลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่งของภาพตัวการ์ตูนไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ทั้งสิ้น ก่อนได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจาก บริษัท สยามอินเตอร์คอมิกส์ จำกัด มิฉะนั้นจะต้องถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

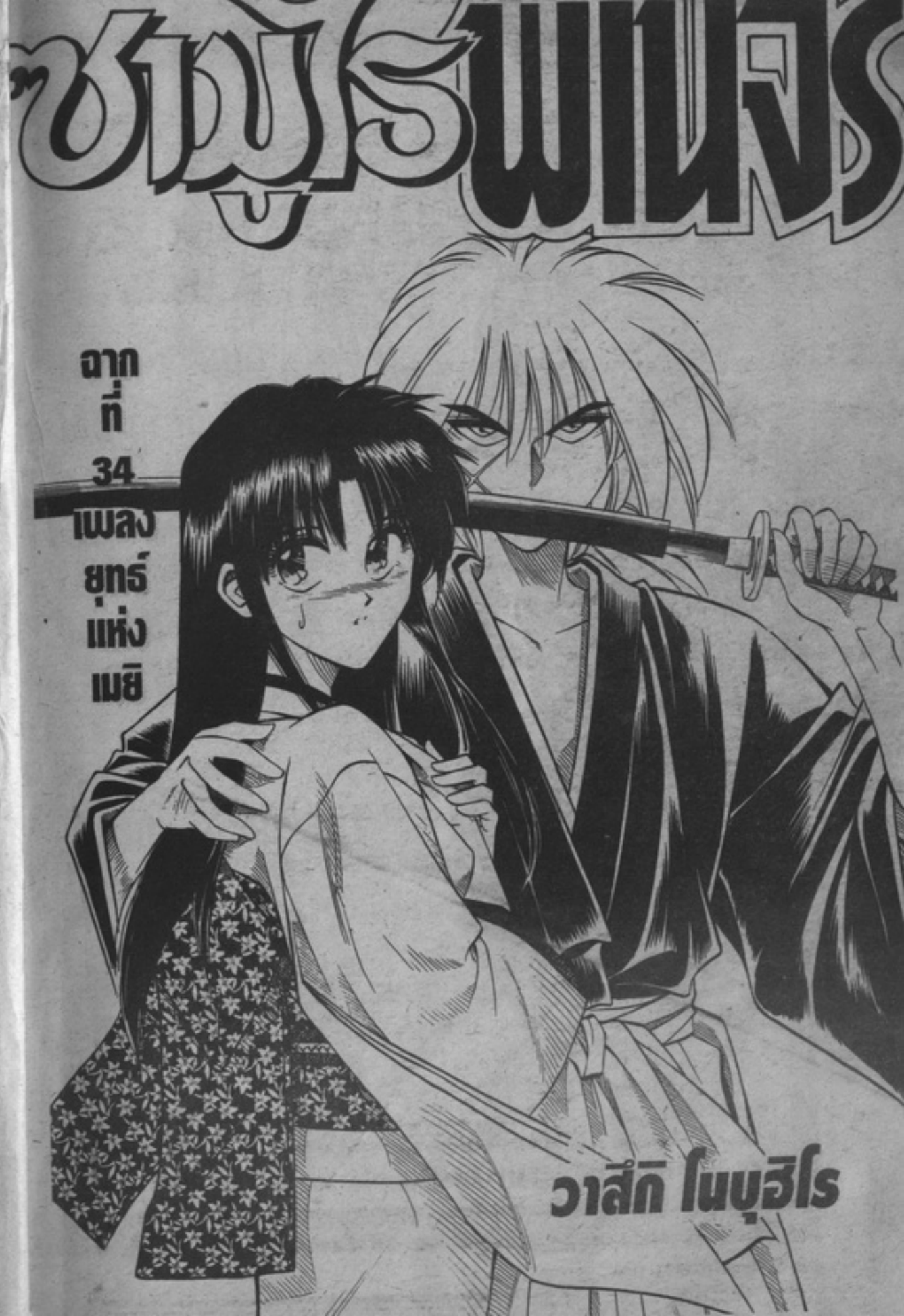

แนะนำตัวละคร

อิมูระ เคนชิน
(มือพิฆาต บัดโดไ

คามิยะ คาโอรุ

เมียวจิน ยาฮิโกะ

ชางาระ ซาโนสุเกะ

อิสึรุงิ ไรจูตะ

มิบาแมะจัง

มาเอกาวา มิยาอุจิ

โคเทน อิตโดริว

ซึกายามะ ยูกาโร

ความเดิม

อิมูระ เคนชิน มือสังหารในอดีต ฉายามือพิฆาต
ดโดไซ อำลาอดีต วางมือจากการฆ่าฟันมาเป็นคนพเนจร
นได้พบกับ คามิยะ คาโอรุ, ยาฮิโกะ เมียวจิน เด็กน้อยที่
นชินช่วยจากยากุซ่า, ชางาระ ซาโนสุเกะ ชายที่มีอดีตแค้น
งเคนโน แต่สุดท้ายก็กลับมาเป็นเพื่อน เหตุการณ์ที่ เคน
นต้องเผชิญหลังจากวางดาบฆ่าคนจะเป็นอย่างไรต่อไป...

สารบัญ

ซามูไรพเนจร เล่ม 5

ฉากที่ 31	การต่อสู้ของยาฮิโกะ (ภาคแรก)	7
ฉากที่ 32	การต่อสู้ของยาฮิโกะ (ภาคสอง)	29
ฉากที่ 33	การต่อสู้ของยาฮิโกะ (ภาคสาม)	50
ฉากที่ 34	เพลงยุทธ์แห่งเมยิ	70
ฉากที่ 35	บุรุษชื่อโรจูนะ	88
ฉากที่ 36	ดาบลึกลับ	107
ฉากที่ 37	การเสวนาที่สวนในฤดูกาลที่ดาดา	127
ฉากที่ 38	ฝีมือของยูกาโร	147
ฉากที่ 39	"ปะทะ"	166

ฉากที่ 31 การต่อสู้ของยาฮิโกะ (ภาคแรก)

ยาอิโกะ ยาอิโกะ ยาอิโกะ !!

จริงๆเลย โม่อยู่ อีกแล้ว...

เดี๋ยวเวลา ซ้อมดาบ แล้วแท้ๆ ใคร อยู่ซะที่ไหน กันนะ

!

คอตัว แล้ว! มาซ่อนอยู่ นี่เองเหรอ

.....

การงผม ทาสอาหา จริงๆ!

อะไรนะ มาว่าการงผม สุดหล่อนี้ ได้ไงอะ !!

เอ่อ อะไรหรือ ขอรับ ?

ยาอิโกะ โม่อยู่ เหรอ...

ก็ใช่ น่ะสิ !!

จริงสิ... หมู่นี้ ตื่นอยู่แว้บๆ ก็หายตัว ไปซะแล้ว

ตื่น มั้ง...

มีเพื่อน กับเค้า แล้ว ล่ะมั้ง

ก็ ไงแล้ว นี่นะ...

ข้าว่าเค้าต้อง ไปหาเรื่องโม่ที่ไหน อะไรกินแน่ๆเลย คนที่ กินได้มากๆที่เป็นผู้ใหญ่ ได้

ข้าน้อยคิดว่า เค้าคงซ่อนๆอยู่ กับการฝึกฝน วิถีดาบของ เค้าคนเดียว นะ

มันถึงเวลา ที่เริ่มหา ผลงดาบ ที่เป็นของ ตัวเองแล้ว

ไม่มีทาง....
ทางขา
จิ้นทางอ
ไม่
ผู้ชายหญิง ผู้ชายหญิงเล่นๆ
ของกินคือเกอะของกิน
ทำน้ำอร่อยว่าผลงดาบน้ำ
ไม่มีทาง
ของกิน...
ผู้ชายหญิง...
ฉึบ
ฉึบ

อวดดีนักนะ!!

ของกินอะไร... ผู้ชายหญิงอะไร... คุยเรื่องไร้สาระแสดงความอยากของตัวเองชัดๆ.....
ทุเรศจริงๆ น้ำ...

จริงๆ เลย
ก็แหงนัก
อะไรกันนักหนา จู่ๆก็ขัดเอา...

จะไปไหนเกรอ ยายิโกะ
เพี้ยะ

แค่เดินเล่นน่ะ...

กึ่งขนาดโลดร่วมไปเดินเล่นไม่ขอมห้อมดาบขี่
เค้าไม่ถือว่าแค่ทรงทนะ
ยัน

อ

ฉันต้องมาถึงสี่ในการวันต่อ อาทิตย์แล้ว ไม่เป็นไรหรอก
ควับ
ไม่ต้องห่วงหรอกน่า...
อืม...
อ๊ะ อ๊ะ
และแล้วการวันต่อมา...
谷治心流 剣術道場
กึ๊ก

เอาล่ะ ปลอดภัย...
ไม่มีใครจะสามารถจับตาม...
เจ้าเคนชินแสดงให้เห็นว่า ไม่เชื่อชัดเจนมาก... ดังนั้นต้องระวังตัวหน่อย
.....
น่าสงสัยจริงๆ ด้วย...
เค้าปิดบังอะไรรึเปล่า...
เดินฆ่าเวลาหน่อยก็ดี เหมือนกัน...
ข้าหิวแล้ว ข้าหิว...
ของกินสิ ต้องของกิน.....
ข้าน่ะชว่า ฝึกฝนดาบ ดีกว่า...
ฉึบ
ฉึบ ฉึบ

สวัสดีครับ ผมวาสึกเจ้าเก่า มาแล้วกับ CD บัคแผ่นที่ 3 เป็นตอนใหม่ล่าสุด ผู้พากย์และทีมงานเป็นชุดเดิม ผมคิดว่าจะเพิ่มบทบทให้กับ **ยาฮิโกะ**และ**ซาโนสุเกะ**อีก ตอนนี้เป็นตอนของ**ไซโต**ผู้พากย์คงต้องทำเสียงให้สมกับหน้าหน่อย

ที่การ์ตูนเรื่องนี้ยืนหยัดมาได้ต้องขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่าน ตราบใดที่ยังมีคนอ่าน ตราบใดที่ยังมีคนให้กำลังใจ วาสึกคนนี้สู้ไม่ถอยแน่ ส่วนนักอ่านที่อยากเห็น**ซามูไร พเนจร**บู้สุดๆ ล่ะก็คงจะรออีก ไม่นานผมจะเขียนแน่ครับ

นี่... พ่อหนุ่ม .....

ท่านหมดแล้ว ช่วยเอามาให้สักทีสิ ...

ฉึบ

ครับ!

ศึบาเมะ ที่ช่วยสัก กระสอบสิ... แล้วช่วยขนเอามาไว้ข้างใน แล้วช่วยรับแขกด้วยนะ

คะ... ค่า...

ย่อง...

ค่าใจ่ล่ะ... มีเรื่องต้องใช้เงินที่เลยมารับจ้างวาดรูปสินะ...

ค่ะ... ที่จริงเราจะให้อย่าบอกใคร...

ผลุบโผล่

จู่ๆ เค้าก็มาเรา...

ขอให้จ้างเค้าโดยไม่ให้พวกคุณรู้

แล้วทำไมต้องทำสีกาลับซังงั้นด้วย...

ฉึบ

ถ้าหมายเค้าอยู่นั่นไม่ใช่การอ.....

ตุบ

เอ๊?

อ๋อ... ศึบาเมะจัง หรือคะ...

ฉึบ

ทำอะไรน่ะ รีบๆ เข้ามาน่อย

คะ ขอโทษนะคะ...

ยาอิโกะ จัง

ไม่ใช่การอกค่ะ ศึบาเมะจัง ถ้ามาก็ทำลังของอิโกะเสียอีก .....

บูชาแล้วไง ห้ามเรียก "จัง" น่ะ!

ฉึบ

ขอโทษค่ะ...

หวาด
ไม่ถึงต้องทำท่าทางวาดกลัวถึงขนาดนี้...
ทำไมถึงคิดคำเรียกแบบนั้นได้ล่ะ...
อา...
ชาอิโทะ
ชาอิโทะ...
การฝึกพลังเจ้าพลังจากที่เป็นการฝึกดาบอย่างหนึ่ง
เอาแต่รีบๆไปต้อนรับเถอะ.....
.....

ทั้งจองกิน... ผู้ชายใหญ่... และ ซ้อมดาบ ควรถ้วนเลยนะ...
เฮ้ง
เฮ้ง
แต่... ไม่ใช่จุดประสงค์สักอย่าง...
งั้นหมายความว่าเค้าอยากได้เงินใช้ส่วนตัวหรือคะ
แซ่ด...
ถ้าใช่แล้วทำไมถึงต้องปิดบังหรือทำไมบอกด้วยล่ะ
ห๊อ?
แซ่ด...
แซ่ด...
แซ่ด...
บางทีเค้าคิดจะช่วยรายจ่ายของโรงฝึกดาบนะ เน่ๆเลย
ไม่มีทาง! ไม่มีนิสัยอย่างงั้นหรอก
คุณพูดเองนะ!
แค่ชอบกินฟรีเอง...

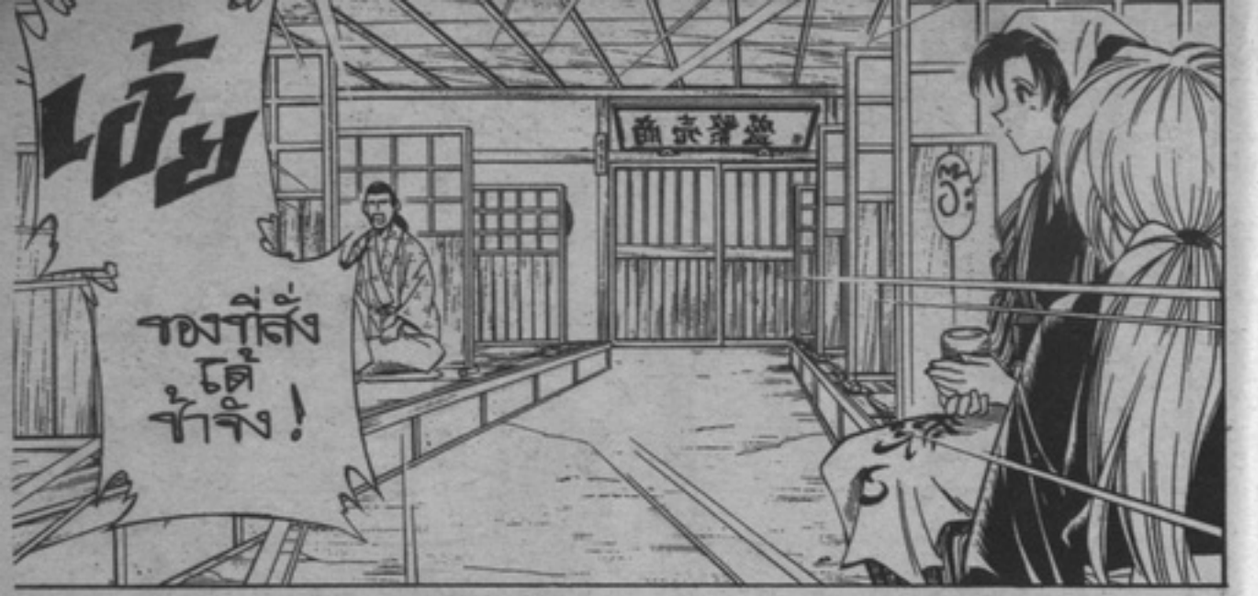
เอ้ย
ของที่สั่งโดนขำจัง!

ค่ะ...ค่า...มาแล้วค่ะ...
วิ้ว
วิ้ว

ขอโทษที่ให้คอยนะคะ...จองที่สั่ง
ฉึบ

ไง....
ฟึ่ง

หึ...หึ...
เอ๊อ...
ทำหน้าเหมือนนั้น...
ต่อหน้าเล้านดอ ทำมอความว่าโง่...
แน่ล่ะ
คึ...คึ...

ฟู่...

เกนี่อย จัง...
ยิ่งกว่าการฝึกของคาโอรุซีกนะ นี่ซ

แต่เพื่อให้ได้โอ้นั่นมา...
จะบ่นไม่ได้ล่ะนะ...

ว่าแต่ใช้นั่นมันราคาสักเท่าไหร่น่า.....
ขยิบๆ
ขยิบๆ
ฮ่อ?

.....

ไง...
เป็นยังไงบ้าง...

.....

ถามว่าเป็นยังไงบ้างไม่ได้ยินเรอะ!

อาการบิดไม่ได้ถึงเงินไว้มากๆ....
เงินที่ได้เจ้าของร้านเค้าก็เอากลับไปบ้านทุกวัน...

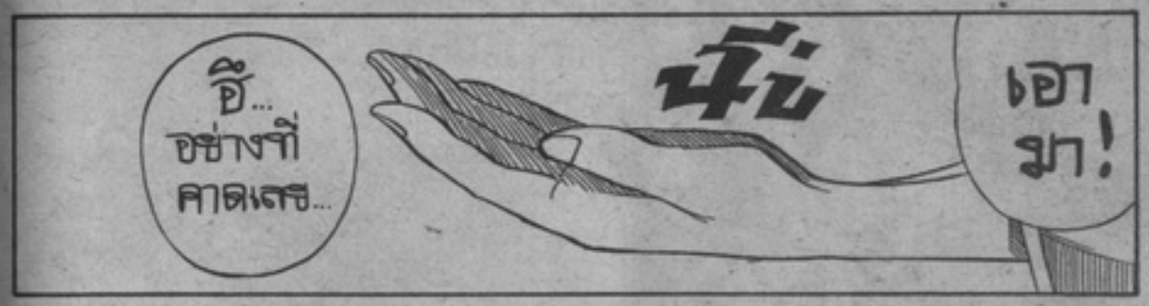
อี๊... อย่างที่คาดเลย...
นี่
เอามา!

อย่างที่ขอาไว้ก่อนแล้วไม่ใช่เหรอ.....
ฮึ?
เอาดินสานีชวที่ปีมีบุญเลโกดังกับบ้านของเจ้าของร้านมา!!

ข้าทำไม่ได้จริงๆ ค่ะ ท่านมิคิโอ !!
ถ้าขืนทำเรื่องล้างโรงจะทำให้ชื่อเสียงของหัวหน้านางโอกะที่เสียไปต้องมัว...
ทนอยู่เถอะ...เถ!
ถ่างาล้าสามารถขนาดแสดงความคิดเห็นกับข้าได้ตั้งแต่เมื่อไหร่ !!
สิ่งที่ตระกูลนางโอกะได้รับจากการรับใช้เอโดะตลอด300ปีที่คือเป็นตระกูลนักรบที่ยากจน!
ตัวเราเองก็เถอะมีชีวิตอยู่ได้ก็เพราะพ่อเรารับใช้พ่อชั่นไม่ใช่เหรอ !!
หากว่าทำเช่นนั้นเป็นนักรบผู้กล้าในยุคปัจจุบันล่ะก็...
ตระกูลชั่นโคของข้ากับนางโอกะของเราก็เป็นคนแปลกหน้าจากกันและกันแล้ว

บุคลิกนี่เป็นบุคคลที่น่าชังไม่มีทั้งคุณธรรมหรืออะไรทั้งนั้น !
คำร้องที่ขาดเสมอภาคสิ่งนั้นนั้นคือการเชิดชูบุญคุณของช่วง300ปีที่แล้วมา !!
แต่เรื่องล้างโรงมัน...
ฮาๆๆ... ข้าพึ่งคนแปลกหน้าไม่ได้แล้ว...
แต่รอทำตามที่ข้าอยากทำก็แล้วกัน...
เมื่อไม่มีบุญเจ้าต้องฆ่าล้างบางอย่างช่วยไม่ได้...
ถ้ามีคนขวางที่จะทำให้ชื่อเสียงของนางโอกะมัวหมอง...
รวมทั้งสาเหตุเจ้าของร้านที่ชื่อทาเอะอะไรนั่นด้วย
ต้องฆ่าให้หมด!

.....
ยังเจ๋ง... ดีที่สุด...
จะได้ไม่มีหลักฐานอะไรมาจับข้าได้...
จะบ้าเกรอไง...
เมจิ อ่านมาตั้งสิบปีแล้ว ยังจะยึดติดความสัมพันธ์กับผู้นำอยู่อีกเหรอ
!
อะไรนะ?
เกาเป็นใคร!?

แล้วไอ้เจ้าบ้าหน้าตาลีซิ่งนั่น...
ในจานะที่ข้าเป็นไดรเกาลนักรบจะนิ่งเฉยปล่อยเกาทำยังงั้นไม่ได้!!
ยาอ้วกจ้ง!
บอกแล้วไงว่าห้ามเรียกจ้งน่ะ!
จานซอ.....
เจ้าเด็กบ้า!!

ฉากที่ 32 การต่อสู้ของยาอิโกะ (ภาคสอง)

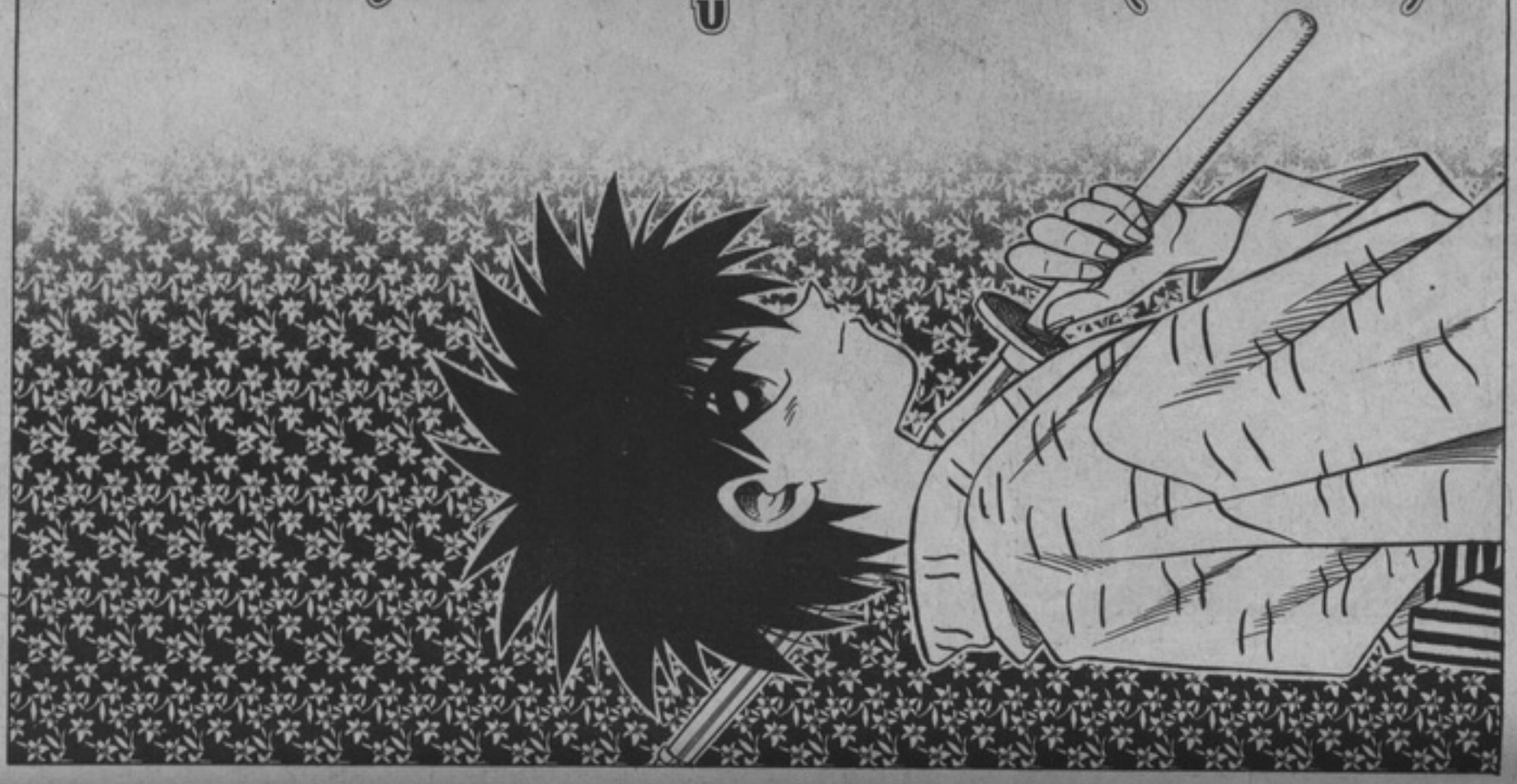

ฉึก
ยาโซ่ไกะ จัง !!
ฮึก
ฮึก
ฮึก

เลิกความคิดโง่ๆ เรื่องลักพาตัวซะเถอะ !!
มิคซ่านนั้น ถึงยวชิน ชาชิโกะ ตระกูลนักรบแห่งโตเกียว คนนี้จะเป็นคู่ต่อสู้ให้เอง !!
ฟึ่บ
เอ๋เด็กน้ำ !!
ฟึ่ว
ฟึ่ว
ฟึ่ว
ทำแบบนี้ก็ไม่ได้ !!
!?
ฟึ่ว
ฟึ่ว

หึ่ง
หือ ?
ลำตัว !!
ฟึ่ว
ฟึ่ว
ฟึ่ว
เอ๋เด็กปรด !!
ฟึ่ว
ฟึ่ว
ฟึ่ว
หนึ่ง !!!

ว้าก
ป่า
....

ฟึบ
ฟึบ

ใช้
โต้!

ฉ่ำ
มา!
ฉ่ำ
หนอย
!!

อย่าเกลิง
นักเลย!
!?
หา?

ตอนนี้
เกาะ...
ล้อมแล้ว
อัดมัน
เลย
!!
ฟึ่บ
ฟึ่บ
ฟึ่บ
ฟึ่บ
ฟึ่บ
!

ปี...
ไม่ถึงมือ
ข้าเลย
ทรีอนี่

ใครให้มา
ทัศนศึกษา
อย่าง
สบายใจเฉิบ
ซังงี้...
ไม่ใช่
เวลาให้
"....."
นะ
ถึบ
ฮือ?

ใจเย็นๆ
ไว้
ก่อนรับ...
ใช่แล้ว
ยาชิโรกะ
ตกอยู่ใน
อันตราย
นะ!

ใจเย็น
อย่า
ไม่ได้
การอก
ถึงจะอวดดี
เกินไปหน่อย
แต่เจ้าเด็กนี่
ก็เป็นลูกสาว
คนสำคัญที่สุด
ของสำนักข้านะ
ถึบ
ของ
ข้าน้อย
ด้วย
ผึง
ฮือ:
ปึ้บ

ยาชิโรกะ
ไม่รู้ว่า
พวกเรา
มา...
การ
ปรากฏตัว
ออกโปเกบนี่
บ้านไม่
ปกติอย่างซิ่ง
แต่
ว่า
!
นอก
จาก
นี้
คนที่คอย
แต่ให้คนอื่น
ช่วยก็จะไม่ชี้
ทางถ่างขึ้น
โดดเลย...

นี่เป็น
การ
ต่อสู้ของ
ยาชิโรกะ
ฮาเกว
ยาชิโรกะ เป็นฝ่าย
ต้องการความช่วย
เหลือ ก็เป็นอีก
เรื่องหนึ่ง...
พวกเรา
สอดมือเข้าไป
ไม่เป็น
เรื่องดี
เลย...

เป็นวิธี
ราชสีห์
ผลักลูก
ตัวเองลง
ก้นหุบเหว
ซังงั้น
หรือ
แต่
...

ท่านมิกิโอะ!!
พั่ก
ฟ้า
ฟ้า
ฟ้า
ฟ้า
ฟ้า
ฟ้า
ต่อไป ก็ช่วยงานฉันอีกล่ะ.....
ฮา ฮา ฮา
ชายโกะจัง...
ขอโทษนะคะ...
ขอโทษด้วยนะคะ
อี
ฉึบ
ฉึบ
ฉึบ
ปะ...ป้าจริง...
ถ้าตัวต่อตัวล่ะก็ป้าไม่แพ้ใครในพรรคนี้หรอก
ปะ...ป้าจริงๆ
สึบาณะ!
เอ้ย!! อย่าให้เรื่องเล็กๆ เรื่องใหญ่เสียพอแค่นี้ก่อน...
ครับ
วิ๊ก วิ๊ก วิ๊ก

จะทำญาณเค
ให้ใช้ได้จริง
จากเล่มเบญญาณ
นั้นอย่างน้อยต้อง
ใช้เวลาสักนึง
วันเต็มๆ

บางที
พรานั้นอาจจะ
ลงมือใน
คืนถัดไป...

หูย
โกะ
จัง!

อะ

ไม่
เป็น
ไร

จบอาชีพการวจ
ไม่ได้ จนบอก
ชื่อนั้นจะผิด
ไปด้วย

จะพึ่งพรานคนจิน
ก็ไม่ได้ เพราะอีกอีน
ได้ลาไม่อยากให้
พรานคนจินต้อง
กังวลใจกับคน
พรรณ
นั้น...

นี่เป็น
การต่อสู้
ของลา!

ในเมื่อการขุดรั้ง
พรานชามูไรกุ้ย
พรานั้น
ไม่ได้.....

ข้าก็ยัง
เป็นเด็ก
อยู่มาก...

และไม่ใช่
ถูกดึง
ค้ามาพัวพัน
แต่เป็นข้า
แต่ค้ามา
เอง...

ดังนั้น
ลอไม่ต้อง
กังวล
ทรอก
นะ...

ซา
อิโกะ
จัง...

ก้า
วันรุ่งขึ้น

จิ๊บ
จิ๊บ

เอาล่ะ
.....
ขนาดนี้
คงใช้ได้
ล่ะนะ

ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อ
พิเศษสุดของ
ชาฮิโกะ เพื่อ
ต่อสู้กับศัตรู
จำนวนมากเป็น
ครั้งเดียว
เป็นเครื่องฝึกเบบ กะทันหันน่ะ !!
นั่นอะไรของเล่นเหรอ...
บ้า เอ๊ย !!

ทำเป็นพูดดี งั้นมีวิธีไหนบ้างล่ะ... ขอทางนอบที !!
เอ๊?
ดาบ
ฟัก
งั้นก็...
งั้นก็

ว่าไงนะ !?
ยี่เก่า ..... ของอังงั้นให้โม่โด้ทรอา .....

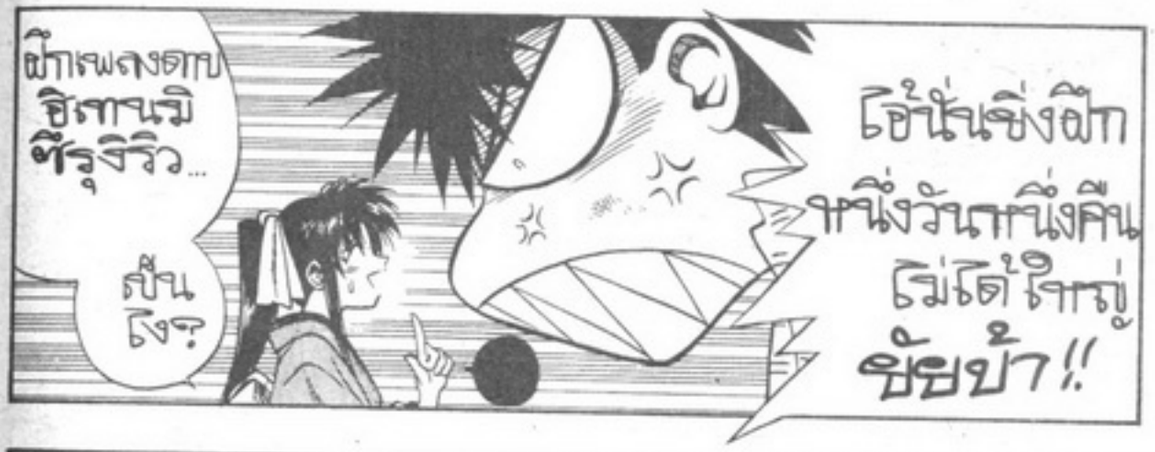
โอ้นั่นเชิ่งฝึกหนึ่งวันกนึ่งคืน โม่โด้ใช้ไม่ได้ ขัยบ้า !!
ฝึกเพลงดาบฮิกานมิ ศิรุจิริว...
ถ้าเป็นไง?

มันแน่อยู่แล้ว .....โม้ การะดานนั่นมันจับโด้จำกัดแต่วิถีดาบของคนมันโม่เป็นอังงั้น...
มีทั้งต่อเนื่อง รุนแรง และปิดตี ทัดทานรูปแบบ ดังนั้นการจู่โจมของคนจึงซับซ้อนเป็นธรรมดา...
ถึงจะฝึกแค่ปฏิกิริยาตอบสนองเพียงแค่กนึ่งวันกนึ่งคืน ที่โม่มีทางฝึกโด้ทรอา...

คิดดีนี่ๆ เบบเดิมๆ นี่น่า

อึ๊ก
อึ๊ก...

เชอะ! ครูเคนที่ให้การโม่โด้
ว่าไงนะ ไม่เชื่อกันเรอ

นี่... นี่... เคนชิน
โอ๊?
ถ้าเป็นเคนชินล่ะก็อ คงมีทางหาวิธีสู้คนหลายคนด้วยตัวคนเดียวแน่...

ก็จะเรียนอิเจนมิตซุรุกิริว ล่ะก็อ สอนให้โม่โด้ หรอก...
ดาบฆ่าคนให้โม่โด้ หรอก
มันฝึกได้ หนึ่งวัน หนึ่งคืน โด้ซะ ที่ไหน ล่ะ !!!
ไม่ฟังคนอื่นพูดบ้างเลย...
ทรม

พวกศัตรู ซ่อมวิงโล่ ตามมา และเอาตาลุม อยาด้วยความเร็วของ แต่ละคนต่างกัน โดยปกติ คนเร็วที่สุดจะนำหน้า โล่เสียง ทันลงไป....
ฉวยจังหวะนี้ ทันทีลังกลับ แล้วฟัน จากนั้น ก็วิ่งใหม่
จากท่าเดียวนี้ ซ้ำแล้วซ้ำอีกก็ สามารถทำลาย ล้างศัตรูได้สิ้น นอกจากนี้ การฟันซังซวย รักษาชีวิตรา รอดได้อีกด้วย

ทำไมถึงต้องสู้ กับคู่ต่อสู้จำนวน มากด้วยล่ะ...มีเรื่องอะไร เล่าให้ ฟังกันบ้างสิ
!

โม่โด้ มีเรื่องอะไร หรอก...
เพียงแต่ อยากรู้ น่ะ...
งั้น หรอ...

แต่ก็พอ จะบอกให้ได้ สักวิธีนึง ล่ะนะ
จริงๆ หรอ !!

ศึกนวิธีที่ พวกปฏิรูปใช้ใน ขุดคลาสบุกพุ่ ณราะมีคนน้อย กว่ามากนะ เลก สุดคือวิงหนี ก่อน
วิ่ง หนี รอะ !!
ใช่... ที่จริงคือ แกล้งทำศึก วิ่งหนีนะ

จริง ด้วย...
พับ

แต่ การฝึกดาบวิธีนี้ จะขาดกำลังขา โม่โด้เด็ดขาด
จริง ด้วย

ที่สำคัญ โม่ว่าคู่ ต่อสู้จะมีมาก ขึ้นไง เราก็ต้อง มีความพร้อมที่จะ ต้องรับสถานการณ์ สู้กันตัวต่อตัว
ลอง คิดถึง เรื่องนี้ ดู ด้วยนะ...

สถานการณ์ .....
สู้กัน ตัว ต่อตัว .....

แล้วที ชาชิ โกะ
หือ?

เพลงดาบ คามิอะ คัตชินริว เป็นเพลงดาบเป็น

เป็นดาบที่กวัดแกว่งเพื่อคน... เป็นดาบที่ปกป้องคน

ดาบาทนึงเล่ม มี 2 สิจิต... คือเพื่อผู้ใช้ และผู้ที่ตน จะปกป้อง .....

นั่นคือ การต่อสู้ของดาบ เป็นการกำพ่าย ตัวเอง ที่ย่อมสุด จะทำการน้ำที่ ปกป้องได้

ผู้ใช้ ดาบเป็น ไม่อนุญาต ให้พ่ายแพ้ เด็ดขาด

ขอให้ จำเรื่องนี้ ใส่ใจ ไว้ให้ดีนะ

!

ดาบ ของ เรา

เป็น ดาบสิจิต ของผู้ ปกป้อง

ไม่ อนุญาต .....

ให้ แพ้ ...

ขอ สู้...

อย่าง ยุติ ธรรม !!!

ฉีชว ชิน ชโอ โกะ !!

สำนักดาบ คามิอะ คัตชิน ริว !

ฉึบ ฉึบ ฉึบ

บ้านของเจ้าของร้านอากาสึกะ
เอาล่ะ! ลงมือโดด...
จะเอาจริงๆ การอคุณมีกี่โอะ
หือ?
อะไรกันจนป่านนี้แล้วเพิ่งจะมากาสึ การอ...
ขอกาแล้วไง... เงินของพวกพ่อค้า เดิมทีก็ยึดเงินของนักรบมาก่อนน่ะ
ถ้าโปเอามาเจียบๆ ก็ไม่เป็นไรเลย...
ไม่ต้องห่วง ไม่มีพลาดอยู่แล้ว
การิ
เพื่อการนี้ ถึงได้ใช้ชีวิตบ้านนี้ ที่เดิมทีเป็นมาไงล่ะ...
?

ดูดูดู

ซู่ซู่ซู่ซู่
ทางตันซะแล้ว !!
นี่ถึงพ่อเก๋ว แม่เก๋ว ถอะ !!
เอาล่ะ...
ศราวนี้ข้าโม่แพ้แน่ !!
เข้ามา !!

ปิดประตูตีแมวเลยพวกเรา
เอิบ!
ซ่าก
อั๊ก!
อัก!
ทำอะไรของพวกเถ้าฟะ..!? เจ้าพวกงี่เง่านี่!
เข้าโจมทีละคนสิ !!

ปึ้ก

.....

!
ชูช่างนี่นี่เอง...
เกาลังทำเป็นจนมุม
ความจริงคือพยายามหลอก
ล่อเข้าที่แคบๆเพื่อสู้กัน
ตัวต่อตัวงั้นเหรอ
.....
อื้...
เป็นเด็กเก่ง
ช่างคิด
ถ้านตัว
นี้...
ดูซอก
หลัง
เหอะ
แต่มันเป็นจุดจบ
ของเกาเอง
เกาไม่มีทางหนีไป
จากที่นี่ได้แล้ว!

ถ้าวิ่งตามไม่ทันพร้อมๆกันเลย!
ถ้าทำขังงั้นโอ้เด็กนี่มันจานไม่โดนเล่นๆ
ช่างมันสิ!
กลัวอะไร ก็นอยู่เจ้าพวกงี่เง่านี่!!
จะฆ่าคนหรือสองคนแค่ฝังมันเสียก็ไม่มีใครรู้แล้ว!!

วาบ

วูบ
.....

.....
ฮึ
ฮึ
ฮึ

รู้ซังงี้แล้ว โม่ดูแลที่โม่ให้นายแล้ว.. หนำซ้ำ เป็นเพราะนาย มันเป็นคนดีกินโง่ ดีเป็นบ้าขนาดจนทำให้คำเตือนประกาศเป็นเรื่องจริงได้ไง
ชม ที่รู้ว่าด่ากันเก่งนะ...
โม่ว่า จะซังโง แต่จากนี้ไป...
จะเป็นการดวลกันตัวต่อตัวของจริงล่ะ
ต่อไปข้าจะโม่ใช้พวกอันธพาลที่มาจากชุมชนอีกแล้ว
พอถึงเวลาสำคัญ ก็ใช้เหตุผลทุกที
โม่นึกไม่ออกว่าข้าต้องมาปีคู่มือเป็นเด็กซังงี้!
ช่างไม่สมศักดิ์ศรีมือดาบแห่งสำนักดาบโคกาน อิตโตริว จริงๆ!
เอาล่ะนะ!!

ข้าก
!
.....
เราอ่านออก!
หนอย!
เราอ่านวิถีดาบที่เป็นดาบจริงได้อย่างชัดเจน
ผลการฝึกดาบทุกวันช่วยอาละดับฝีมือของเราขึ้น
มันน่าเสียใจอยู่นิดๆ แต่ก็ต้องขอบใจคาโอรุ...
เจ้าเด็กบ้า อะไรเนี่ย!

ฟาย
.....
ฟาย

ดึกดื่นค่อนคืน ยังงี้ คืนผู้หญิง มาเดินคนเดียว แบบนี้ มันอันตราย นะ...
!?
คะ...คุณ เป็นใคร คะ!?
คามิชะ คาโอรุ ครูดาบ ของ ยาฮิโกะน่ะ
คิดแล้วว่า มันไม่ดี ก็เลยจะมา ห้ามเขา
.....

นายท่าน ได้ช่วยสอนสั่ง จารีตธรรมเนียม การเป็นซามิไรให้มา ตลอดเวลา
ทำให้ไม่สามารถ เพิกเฉยในความ รับผิดชอบต่อทั้ง คนอื่นๆได้... พอคิดถึงนี้ก็จะพยา- ยามหยุดยั้งเขาให้ ได้ แต่พ่อมาถึงที่ คืนยาฮิโกะจังเค้า
ฟั่บ
เสียใจด้วยนะ ซึบาเมะจัง... ถ้าหากยุดยาย คนนั้น ไม่ได้การอา
ปล่อยให้คืนหน้าที่ของ ยาฮิโกะกละ..แต่ขั้น ตอนสัญญาตอบข้อนึงคือ การแลกเปลี่ยนน่ะ
สัญญา อะไร คะ...
ถ้า ยาฮิโกะชนะ... ซึบาเมะจัง ต้องมีใจเด็ง กว่านี้นะ!
!
อย่าลืม การอบจารีต ธรรมเนียม โบราณ ตลอดไป จำกัดไว้
ความหน้า ถ้าเกิดเรื่อง แบบนี้ขึ้นอีก ต้องปฏิเสธ ตั้งแต่เรา เลย...

ชุดสมัยเปลี่ยนไป
และเม้าเป็น
โตการ์ 4 ชั้นชั้น
เสมอกาดกัน
แล้วที่ตาม...

แต่ทว่า
ใจคนไม่เปลี่ยน
มันที่
ไม่มีความหวาม
อะไรเลย...

เอ้เด็กบ้านี่
ข้าไม่ได้เล่น
กับเกอีกแล้ว
!!

ท่า
ไม่ดี

!!

ฟันเท้า
สอยล่อง!!

โคกาน
ฮิตโต
ริว!!

เฮ่ล่ะ
จาช้าย
ดา...

ชนะ
นะคะ!!

!

การณ์
ถ้อ
ค่ะ!

คุณ
ชาฮิโกะ
!!

จริงสิ... ดาบของ
ดาเป็นดาบสิจิต
ของผู้ปกป้อง!

ยั๊ว

เสร็จ
ข้า
ล่ะ
!!

เอ้!

อะไร
กัน
...

ข้า
เป็น...

ซ่น!

แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก

ทำไม
....

ถอยถึงมาอยู่นี่เดี๋ยว คาโอรุ...
เอ๋?
อ๊ะ!
เอ๋อ

แล้วสองคนขนาดลังคานั่นด้วย !!
ซ่าซ่า

.....

มึ๋ง มึ๋ง
มึ๋ง มึ๋ง
มึ๋ง
ถุดใบเริ่ม ผลิมีจี๊ดจั่น ที่ไหนกันล่ะ !!
พวกนายนี่ ปาละมั่ง

จริงๆ เลย...
จุ้น เริ่มเข้าเรื่อง จริงๆ เลย...

ข้าจะส่งซีบาเมะจังกลับไปก่อนนะ...

ฮือ... รอรังตัวด้วยล่ะ...

ขอบคุณมากนะคะ คุณซาอิโทะ

ไม่ต้องขอบคุณอะไรหรอกข้าแค่ไม่ชอบคนที่ยื่นดาบมาแค่นั้นเอง และแค่ชอบสอดไปซ่องเรื่องคนอื่นน่ะ....

ค่ะ... ลมพรรณะนะนั่น.....

ฉันละไม่ยื่นดาบมาอีกแล้ว...

ฉันไปก่อนนะ แล้วพรุ่งนี้..พบกันที่อากาเบโกะนะ

เสร็จไปอีกเรื่องแล้ว...

ยังๆ... ยังไม่จบหรอก...

ยังไม่ได้ถามสาเหตุที่เจ้านี่ไปทำงานรับจ้างราชวัง เลย!

อ๊ะ! ตายล่ะ!!

บอกมาทำไมถึงต้องแอบทำเงียบไม่บอกใคร...

อืม

อากาเงบอกให้ทีได้..

เพื่อจะซื้อดาบซากาเบะน่ะ...

ก็ข้าต่างหากคนที่ขอให้ใช้ดาบซังงันมั่งน่ะ....

ข้าก็แค่เริ่มสะสมเงินไว้ก่อนก่านั้น...

ก๊าก ฮ่า ฮ่า

โอย ปวดท้อง

ซาอิโทะจะใช้ดาบซากาเบะ!!

!!

อย่าหัวเราะนะ!

เจ้าหัวโก่!!

ดูพรายซังงี๋ ข้าถึงได้ปิดเป็นความลับไง!

นี่... อย่าบอกคาโอรุนะ ยังไงนั่นต้องหัวเราะแน่ๆเลย!!

อบ

ดันเดินชนกำแพงแล้ว...

ถ้าใจนะ! ข้ามบอกเดี๋ยวตายเลย!!

?

เซ็นใจ สึบาเมะ

ตัวละครตัวนี้เกิดขึ้นมาเพื่อจับคู่กับ**ยาฮิโกะ**สาเหตุเพราะว่าทางทีมงานตกลงใจว่าจะให้**ยาฮิโกะ**ออกโชว์เดี่ยวบ้าง ทำให้ผมเกิดไอเดียว่า**ยาฮิโกะ**ควรจะทำอะไรเพื่อสร้างน้องท่าจะดี พอคิดได้ดังนี้ ผมก็เริ่มเขียนพล็อตออกมาอย่างที่ได้เห็นกัน บุคลิกของ**สึบาเมะ**จะเป็นคนอ่อนแอ ถูกผู้อื่นชักจูงไปในทางผิดได้ง่าย **ยาฮิโกะ**จึงต้องออกโรงมาช่วย

เรื่องนี้ทำท่าว่าจะง่ายแต่พอเขียนเข้าจริงๆแล้วยากเหมือนกัน เพราะไหนจะให้พวก**เคนชิน**ได้มีบทบาท ไหนจะให้**ยาฮิโกะ**โดนรุมไหนจะต้องเขียนให้มีปัญหาซับซ้อนอีก ... ปวดหัวกว่าจะเขียนเสร็จ

หมู่นี้มีจดหมายจากนักอ่านเขียนมาเชียร์ว่า อยากให้ผมเขียนบทบู๊ของ**ซามูไรพเนจร**เร็วๆ ช่วงนี้เป็นช่วงที่เนื้อเรื่องกำลังเข้มข้นเกี่ยวกับปัญหาด้านจิตใจหลังจากนี้ไปคงว่าได้สนุกกันแน่ๆครับ

ในด้านการออกแบบนำแนบมาจากตัวเอกในหนังการ์ตูนอนิเมชั่น ผมไปปิ้งเข้าตอนที่กำลังจะเขียน**สึบาเมะ**พอดีก็เลยตกลงใจว่าเอาผมทรงนี้ หน้าตาแบบนี้แหละเหมาะดี ไม่รู้ว่าจะถูกใจนักอ่านหรือเปล่า

ปกติแล้วผมไม่ค่อยได้ดูการ์ตูนอนิเมชั่น ทั้งแต่ทำงานมาได้ดูเพียงแค่ไม่กี่เรื่อง ตัวละครแบบที่ผมชอบก็เป็นพวกนักสู้น่ารักๆแบบนี้ล่ะครับ

ฉากที่ 34
เพลงยุทธ์แห่งเมฆิ

มันต้องซังงี้สิ!
เอ้อ... โชคดีกว่าแฮะ...
จ้าน... ผ้าเช็ดตัวของตัวเองเสียที่แล้วกันนะ
เต้าเคี้ยว เกลือ, น้ำตาล เครื่องแล้วก็ น้ำส้มมน
นอกจากนี้ ผ้าเช็ดตัวก็ มีผ้าขนหนู และชุด ต้มน้ำอาบอีกด้วย...
โล่ง ขอตัวดีกว่า...

โชคกันเถอะ!
แล้ว
จ้นก็ การะนับ การะเลง กาน่อย!

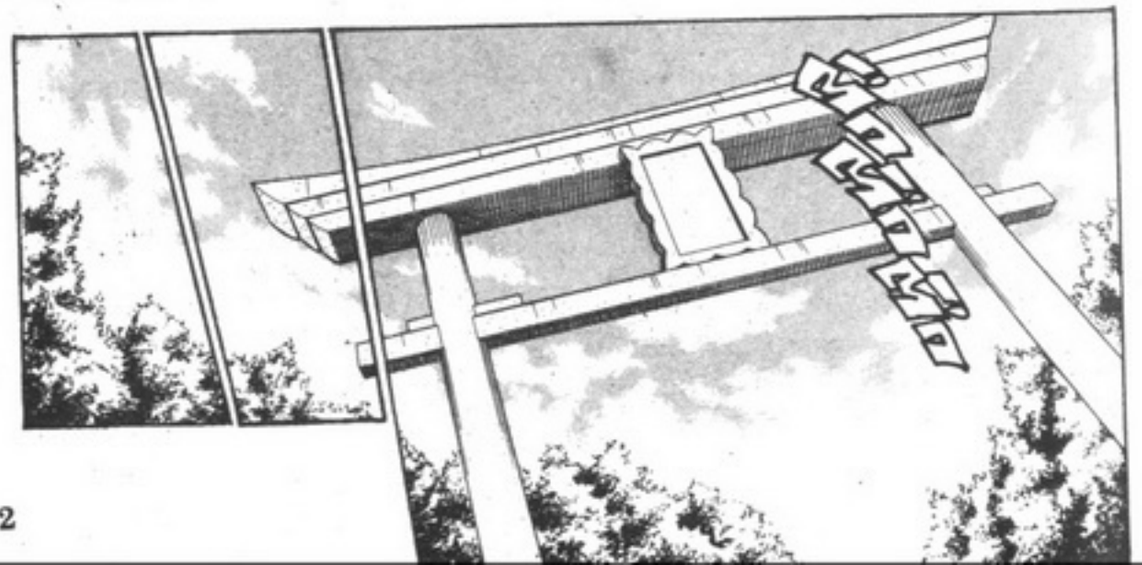

ป่าวาย!!!
อ๊ะ! อยู่นี่เอง!!
ลอก แลก

.....

ฉึบ
เอ... อยู่ไกนี่?
อย่างเรา โรงฝึกดาบใน ฮิองงี่ มีกั้ง กมดสีเก่ง ....
ฉึบ
ฉึบ
ฉึบ
เสียเวลา โชนิด แต่ก็โดนมา ถึงขนาดมด แล้วล่ะครับ

ในสี่เก่งนั้น ที่ใหญ่ที่สุดอยู่ทางทิศใต้ของเมืองซือ โรงฝึกาบมาเอคาวา สำนักจูเซ็นสึริว
ครูฝึกมาเอคาวามุยอุจิ ฝึกดาบมาตั้งแต่หนุ่มๆ มีฝีมือขนาดที่เปิดสำนักดาบของตัวเองได้... คนๆนี้อาจจะเป็นมือดาบที่เก่งที่สุดในละแวกนี้เลย...
แล้วก็มีโรงฝึกาคามิยะ ตั้งอยู่ริมทิศใต้ ว่ามีคนพเนจร ที่มีฝีมือ ฉกาจมาฝึกฝนด้วย...
พวกว่าคนพเนจรนั้น สุดท้ายก็มีฝีมือแค่ข่าวลือเท่านั้น
อืม....
ดีมาก ไปดักรอกันสิ...
ครับ!
ฟรึบ
ฟรึบ
หน้า!
มือ!
เอาล่ะ... ฝึกฟาดดาบ 50 ครั้ง
ครับ!!

ดาบ
เอ๋
อา...
ซ่า
สวัสดีครับ!
ท่านคาโอรุ!!
ดีจ้ะ!

อึ่ง มี่...
กำลังคอยอยู่ทีเดียวศิษย์เลยครับ
ก็อย่างที่คาโอรุบอกนั่นแหละ..อย่าหยุดฝึกกลางคันสิ
ฟึ่ม
เริ่มต้องกังวลใจ...ศิษย์ฝึกทันต่อเถอะ..
เอ๋?
ดาบ
อาจารย์มาเอคาวา!!
เจ้าคือคนจีนที่คาโอรุพูดถึงบ่อยๆ สินะ...
อึ๊ก...

เซียนาน

คนพวกนี้ตรงที่
ลือกันว่าต่าง
นักา นั่น
น่ะเหรอ
แซ่ด
แซ่ด
อื่อ...
ไม่ผิดแน่ซ้ำ
เสียด้วยมา...

ชิมุระ
เคน
จิน...
คนที่อาจารย์
บอกว่าอยู่ที่ละ
ประตาบด้วย
สักครั้ง
นึง...
!

.....

ใครจะ
ต่าง
กว่ากัน
นี่...
เรื่อง
เลข
ฉี่
แซ่ด
แซ่ด
แซ่ด
ที่ต้องครวรา
น่เสี_ครูน่ะได้รับ
การขอร้องว่าขึ้นจากนี้
ในอีสิบรอดคนเล่าง
เอโดะ มาตั้งแต่
งหนุ่มๆเชียวนะ
ไม่เห็น
ครูมาเอคาว
ขอากา
ซักคำเลย...
แต่คนนี้
ที่ไม่ใช่
ขวรมดา
นะ...
แซ่ด แซ่ด

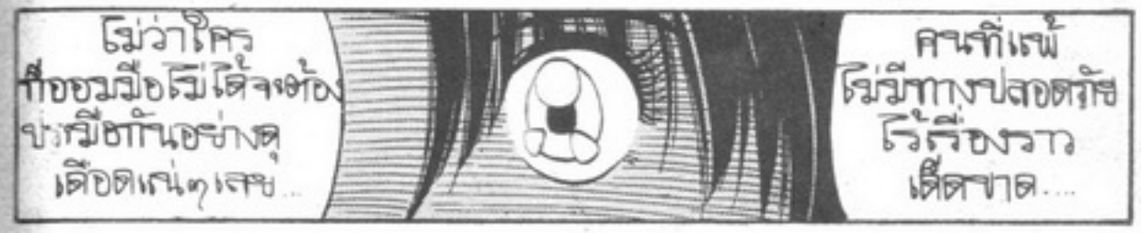
ไม่ว่าใคร
ที่ของมือไม่ได้จะต้อง
ช่วยมือกันอย่างดุ
เดือดเน่นๆเลย...
คนที่เพ้
ไม่มีทางปลอดภัย
ไว้เรื่องราว
เดือดขาด....

ฟึ่ง
ปึ้ง

เอ๋?

จอบใจที่เวเมานะ... ยังไงก็จะให้ฝึกให้ทุกคนให้ได้นะ...

แช่ด แช่ด

เอ่อ... ข้าเป็นแค่ผู้ติดตามคุณคาโอรุเท่านั้น

จริงด้วย งั้นก็จอศีรษะนั่งที่ของเทพผู้มีกียรติ... แล้วใครช่วยเอารีบุมภานั่งแลกน้ำชาให้ด้วย

แช่ด แช่ด แช่ด

ปึ๊บ

อาจารย์คะ...

ขอโทษที่โม่บอกให้รู้ก่อน... ข้าคิดว่าถ้าบอกไปก็อาจโม่นามาก็ได้

มันคือนินจาของนักดาบรุ่นเก่า... ที่ถ้ามีคนแก่งก็ต้องขอสู้ด้วยน่อย...

อย่าคิดว่ามีเจ้านาร้าย อะไรเลยนะ...

แต่... อาจารย์คะ...

อ๊ะ... ถูกจำให้เองครับ

โม่ต้องห่วงข้าโม่คิดจะต่อสู้แล้ว...

โม่เป็นไร

พูดจริง ๆ ข้าเห็นโดยที่โม่ทันได้สู้ด้วยข้าด้วย...

เขาะนั่ง

โม่ว่าจะสู้ด้วย "สามดาบ" ยังไงก็ถูกแล้นทางไปในดวงตาของมันหมด...

นอกจากนี้ รอยยิ้มเลขนั้นยิ่งแต่จะชับยิ่งทางต่อสู้น่ะ...

ช่างสีกาลำจริง ๆ !!

ดวงตานั่น...

การเป็นคนที่มีอดีต ที่โม่อาจจะบอกให้ใครรู้ได้....

กึ๊ก

จะบอกว่าช่วยโม่ได้ โม่งั้นต้องรอยหนุ่มนั่น โม่มีทางที่จะมีดวงตาแบบนั้นเด็ดขาด...

เด็กนั่งงั้น ๆ น่ะ อายุ 28 แล้วนะ

อะไรนะ!? บ้าน่า...

?

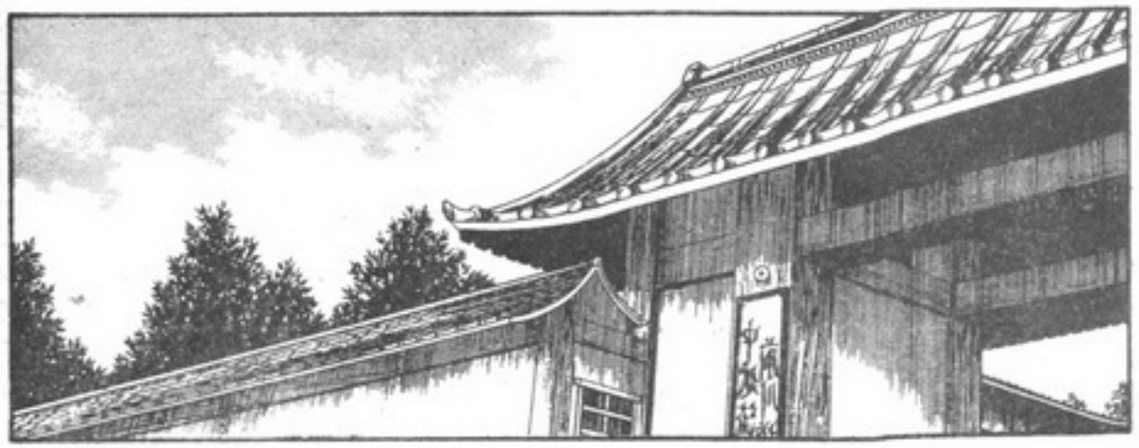

นี่... ถึงจะเข้าชมรุ่นในระยะประชิดตัวก็อย่าลืมสิ!

คะ... ครับ

ชมรุ่นเอง ให้จ้องมองศาคู่ต่อสู้ให้ดีเข้าใจนะ!!

เอ้า! คนต่อไป

อืม...

เกินโรงฝึกข้าแล้ว คิดจะไปไหนมั้งล่ะ...

ดีนี่ครับ

พวกลูกศิษย์ที่ชั้นก้าวเข้ามาที่

โมมาจอกปกติมีแค่ครึ่งนึงเท่านั้นเอง

วันนี้มีเยอะก็เพราะคาโอรุมาน่ะ

อาจารย์ช่วยฝึกดาบให้ในเมืองเล็กที่เลื่องลือในเพลงดาบ...

มันเป็นรูปแบบความสนุกที่มีเสน่ห์สำหรับเหล่าคนจนหนุ่มสาว...

ความจริงตั้งแต่เธอออกมาสอนฉึงที่ลูกศิษย์ถึงเพิ่มขึ้นเท่าตัว...

คนที่จะประลองด้วยจริงๆ มีไม่ถึง 10 คนมั้ง

ช่างน่าสมเพชจริงๆ นี่เราอยู่ในเมืองที่มีชื่อเสียงคู่กับเอโดะ โรงฝึกใหญ่สุด ในเมืองที่

ช่างน่าสมเพชที่สุดอีกเรื่องก็คือทั้งๆ ที่รู้ว่าเป็นอย่างนี้ ข้าอังใช้ลูกสาวคนสำคัญของสำนักดาบคามิยะโคชิโรมาเป็นเครื่องมือดึงดูด...

อย่าดูถูกมันนี่ ตัวเองอังงันสิครับคุณ มาเอคาวา... เจ้าโรงฝึกคามิยะที่มีลูกศิษย์น้อยเองก็ได้ประโยชน์จากการออกมาสอนด้วย...

เป็นการพึ่งพากัน...

หึ...

นี่ะครับ

หึ...

แต่
ต่อไป
วิชาดาบ
จะฟื้นขึ้นไง
มั่งนะ

การปฏิรูปเมจิ
และการขยายตัวของวัฒนธรรมทำให้ดาบกลายเป็น
ของล้าสมัยไปเสียแล้ว...ที่นี่
จะสร้างให้กับอดีตวันเดือนการ
ดวงดาบช่วยต่อออกมุมา
ได้บ้าง...

แต่ที่จริง
ความอ่อนแอ
และทางดับ
สูญที่ยังคง
ติดตามต่อ
ไปไม่สิ้น

.....

ออกไปให้มี
ชีวิตกลาย
ร้องอีกา...

ทุกๆวัน
ก็มีชนที่
เล่าเรื่อง
ในอดีต

!?

นะ..นี่!
ห้ามใส่รองเท้า
ขึ้นมาในวงฝึกยัน
ก็ดีสิทธิ์นะ
ถอดออกซะ!

ข้าจะพบมาเจอคามาอุ้าอตั้งสำนักาจุเอิตสึริว!!

ข้ามีข้อข้อร้อง...

ข้าชื่อ อิสึรุงิ ไรชูตาะ !!

ผู้ใช้ฝาดาใครรู้ในความเป็นไปของเพลงดาบญี่ปุ่นอย่างแท้จริง !!

ฉากที่ 35 บุรุษชื่อ ไรจูตะ

ฉันรู้ว่า
ชายคนนี้
ไม่ใช่คน
ธรรมดา

แต่มี
ความสามารถที่ตัวเอง
รู้มิใจ...ด้วยกาฬนี้
เกาะฉันถึงขอทำลอง
ประมือด้วย
.....

นี่จะแก่
แต่มาเอาการ
มิชาอุจิคนนี้
ที่สร้างมือดีเก่ง
เอ้นะ มาถึง
20คนแล้ว
เรื่องที่จะ
เพ้งง่าย๑๑
นั้น
ไม่มีเสีย
ล่ะ

ดาบ
โผ่
การอ...
ฟัง
ไม่เข้าใจ
สินะ...

จากมาย
ความ
ว่าไง...

อา-
จารย์
!!
!

!!

ซูกาโร
เองการอ...
มาช้า
จังนะ...

มัน
ช่วยไม่รู้ได้นี่ครับ
ช่วงที่ทำการ
อาจารย์กับผม
มันต่างกันถึงล
เสีย...
แต่จิ
ผมที่วิ่งตามมา
อย่างสุด
กำลังเสีย
ล่ะครับ...
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก

ช่างเถอะ ว่าแต่ประมือกันนี่
ใช่ ดาบจริงหรือดาบไม้ครับ
ดาบโม่น่ะ....
สวบ สวบ
เอ๊?
ที่ทางโน้นดาว่ามาอย่างนั้นนี่
ดาบโม่...
ดาบไม้โม่ดาวอ...
ฉุน
โทงจึงดวลกันด้วยของเล่นซังงี้นี่ล่ะ!?
ฮา ฮา ฮา อึ
อะไรกัน... ที่นี่ก็เป็นโรงฝึกที่มีแต่ชื่องั้นดาวอ...
หมวกหูน่า... ว่าแต่เกาเป็นใครกันน่ะ...
พวก!!
ทำอะไรเล่าเด็กนี่!?
เด็กที่เกาน่ะสิ
นายก็ด้วย
ขั้นเป็นลูกศิษย์อันดับหนึ่งสำนักคามิชะคัตชินริว
ชื่อเมียวชินซาอิโกะ
จำไว้ให้ใจให้ด้วย

ชื่อ ซึกาซามะ ซูกาโร...
ที่เธอขึ้นเมื่อกี้นี้ ขั้นจะเรียกคืนให้ทั้งหมดที่เลย...
ขั้นลูกศิษย์อันดับหนึ่งของอาจารย์ไรจูตะ
พูดมากน่า... เงียบๆ หน่อยเถอะ...
อึม
อี
เสียใจจริงๆ ศิษย์ขั้นไม่ได้เอาดาบไม้มา...
จริงๆ ล้าด้วยสิ...
ดีกเลย... เลือกเอาอันที่ชอบได้เลย แต่อย่ามาโทษดาบไม้โม่ไม่ดีก็แล้วกัน...
คุณมาเอาวาในตอนนี้ จะทำอะไรเอาชนะได้...
คงจะเสมอกันหนึ่งต่อหนึ่ง รอบสุดท้ายฝ่ายไหนจะเป็นฝ่ายเอาชนะได้..

ชั่น คามิยะ: คาโอรุ ขอรับการนำที่นี่เอง...
งั้นเพื่อให้ชุมชนรวมการวิ่งมาการให้คนจากสำนักอื่นที่แล้วกัน...

รอบที่การนิ่ง!!

ป้าก
ฮอด!
หงึ หงึ
พลังสมาธิเยี่ยม!

ถ้ามา!
ฉึบ
ฉึบ
ฉึบ

ドガッ!!

……!
ドガッ
ぶん
ぶん

ถ้าเป็นเมื่อก่อนล่ะก็ต้องตายไปแล้ว...
อา-จารย์!
ป่านนี้โดนจับไปไกลแล้ว...
เดี๋ยวค่ะ!
ไม่ได้นะคะ ตัวเล็กตัวใหญ่แล้วต้องรีบให้ความช่วยเหลือนะคะ!
ยังไม่รู้เลยว่าใครเสียด้วย!
หงึ
หงึ
ในฐานะนักดาบจะยอมจบในสถานะนี้ได้ยังไง
อ๊ะ....
.....
รอ... รอบที่สอง
.....
คุณอิมุระ
ถ้าการโดนจับถ้าการนั่นมองไม่ทันเลย...
ร่างที่สูงใหญ่นั่นทำไมถึงได้รวดเร็วนัก...
โดนจับได้ไคะแน่
นี่...
ที่โดนจับเมื่อกี้ไม่นับการอา
จ้าย จริง๑.....
พลาดไป แต่ดาบเราที่ฟาดลงมานั่นหนักหน่วงจริง๑
อี๊... นั่นไม่ใช่พลาดการอา
!
การเล่นงานการฟาดฟันที่เรียกว่าหน้านั้นบางครั้งคมดาบอาจจะสั่นไป เพราะความกลมของกะโหลกศีรษะ
ดังนั้นการฟาดลงมาถ้าจะให้จบเรื่องที่ต้องเล็งที่หัวใจ
นี่เป็นท่าฟันมหรสพของดาบโบราณน่ะ...

อย่าท้าทายฉันเลยนะ...

.....

ซัง...
ไม่รู้แพ้รู้ชนะก็นะครับ
เฮ่ก
เฮ่ก
เฮ่ก

รอบที่สอง!!

จิเจ่า! อย่างเก่าโดนฟาดครั้งเดียวนั่นก็ตายไปแล้ว

หนึ่งคะแนน!
รู้ผลแล้วหรือดูแค่นั้นเถอะ!

หมัด
!
หมัด

หยุดนะ!
จะทำอะไร

ไม่รู้ว่าตัวเองแพ้...
คนจิเจ่าจังงี่ต้อง...

นายชนะสองรอบ ก็น่าจะรู้ดีแล้วนี่...
ฟึ่บ

คิดจะฆ่าให้ตายเการอ...

นี่มันเรื่องจริง
.....

มนุษย์ธรรมดาคนนึงที่มีชีวิตเดียว... เป็นไปไม่ได้ที่จะมาวัดการเคน้ำชนะในตามรอบอะไรนั่น...
เคน้ำชนะมีชีวิตนึงเดียว... ก็คือจะฆ่าหรือถูกฆ่า

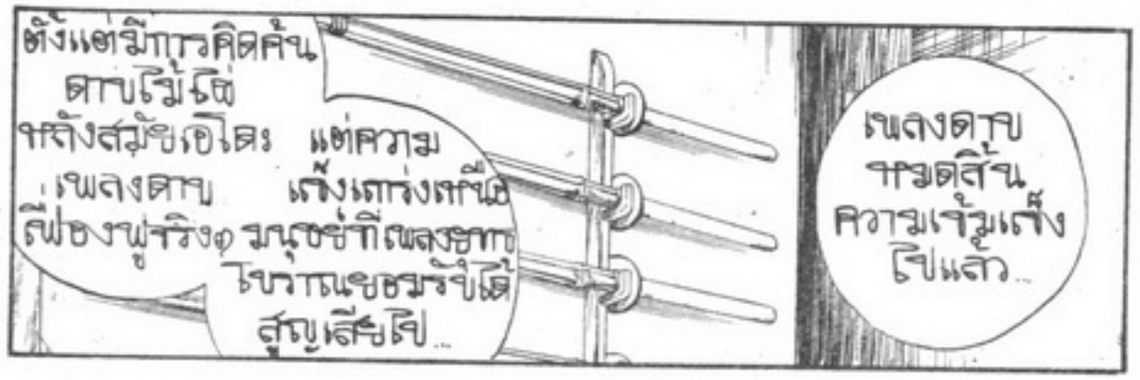
ตั้งแต่มีการคิดค้นดาบไม้ไผ่ หลังสมัยเอโดะ เพลงดาบฝ่ายจริงๆ แต่ความเก้งเกร่งเกินมนุษย์ที่เพลงดาบโบราณยอมรับได้ สูญเสียไป...
เพลงดาบหมดสิ้นความเข้มแข็งไปแล้ว...

และตอนนี้ ร่างกายที่ได้เปลี่ยนไปในทางอ่อนแอเพียงอย่างเดียว...
พวกเง่าที่ใช้ดาบไม้ไผ่ฆ่าคนไปมาแล้วดีใจในเวลาที่เพลงดาบอยู่ในขั้นตายจริงๆ ไม่มีคุณสมบัติเลือดเย็น

ชกเว้น...
คนคนนี้น่ะนะ!!

ฉากที่ 36 ดาบลึกลับ

เจ้าเป็นคนของโรงฝึกนี่รึไง...
เอ่ม... ตอนนี้ข้าพักอาศัยอยู่ที่โรงฝึกคามิยะ คัตซินริว...

งั้นเหรอ... เจ้าคือคนที่ว่ากันว่ามีฝีมือเยี่ยมนั่นสินะ
เอ่มก็พูดไง... ข้าประลองด้วยเลยแล้วกัน
ฉาด
ด้วยดาบจริงนะ...

ฉึบ

!
ดาบซาคาบะ

ข้าเอ่มคิดประดาบ...
เพื่อให้คนชม...
และยิ่งอย่างที่ดาบเล่มนี้ถูกสร้างขึ้น...
ข้าจะเอ่มใช้มันเป็นดาบสังหารเด็ดขาด!
ฉึบ

.....
แซ่ด แซ่ด แซ่ด แซ่ด...
อย่างนั้นหรือ

ครับ
ยูกาโร
คุณ กอดป้าย ของโรงฝึกาจิ
แล้ว เมา ซะ !
!!
ขั้นเอาจนะ ค้างของโรงฝึกา นี่แล้ว... ขั้นจะ ทำยังไงกับป้าย ของโรงฝึกานี่ ก็ช่วยไม่ได้
เรื่องที่ จะพูด กับแกก็มี แค่นี้ แค่ละ
พวกแกคงคุก ค้างมาพร้อมๆ กันหมด ขั้นก็ ไม่เกี่ยง ...
.....
จริงสิ... โกนๆก็...เอา ไปเผาก็ถนน หิกเมื่อเช้า ก็แล้วกัน
ซังงี่ ค่อย น่าสนุก หน่อย
ฉึบ
ปึ๊ง
ฮึบ

น้อยๆ หน่อยถอะ เถ !
ปล่อย นะ !
โอ้ย ตาโต ลืนตา ปลาทอง จี่ !
อยาก ตาย กรอ
ลืน อะไร ไป...
ไม่ชอบโดน ป้ายสำนัก กรอ...
อ๋... ไม่ว่า หน้าโจน ที่ไม่ได้เรื่อง ทั้งนั้น
ที่ ได้...
ขั้นจะเป็น คู่มือ ให้น้อง

คุณ คาโอรุ !!

ถึงจะเป็นคนนอก แต่ข้าจะปล่อยให้โรงฝึกนี้มีอันเป็นไปไม่ได้

แม้จะสู้ไม่ได้ ข้าก็จะขอพยายามอย่างสุดความสามารถ...

จะดีเหรอ....

.....

กับเด็กผู้หญิงข้านี้ไม่ปรานีให้เหรอนะ

ฟึ่บ

โม่เป็นไรการอ...
อือ... โม่คงจะได้ใช้ดาบใหญ่นักแต่ก็จะลองดู...
ระวังตัวด้วยนะ
ทามอนั่นโม่ใช่คนจรรวมดาแน่

เริ่มกันเลย
รู้แพ้รู้ชนะกันเลย!
การวมการล่ะ...
โม่ต้อง

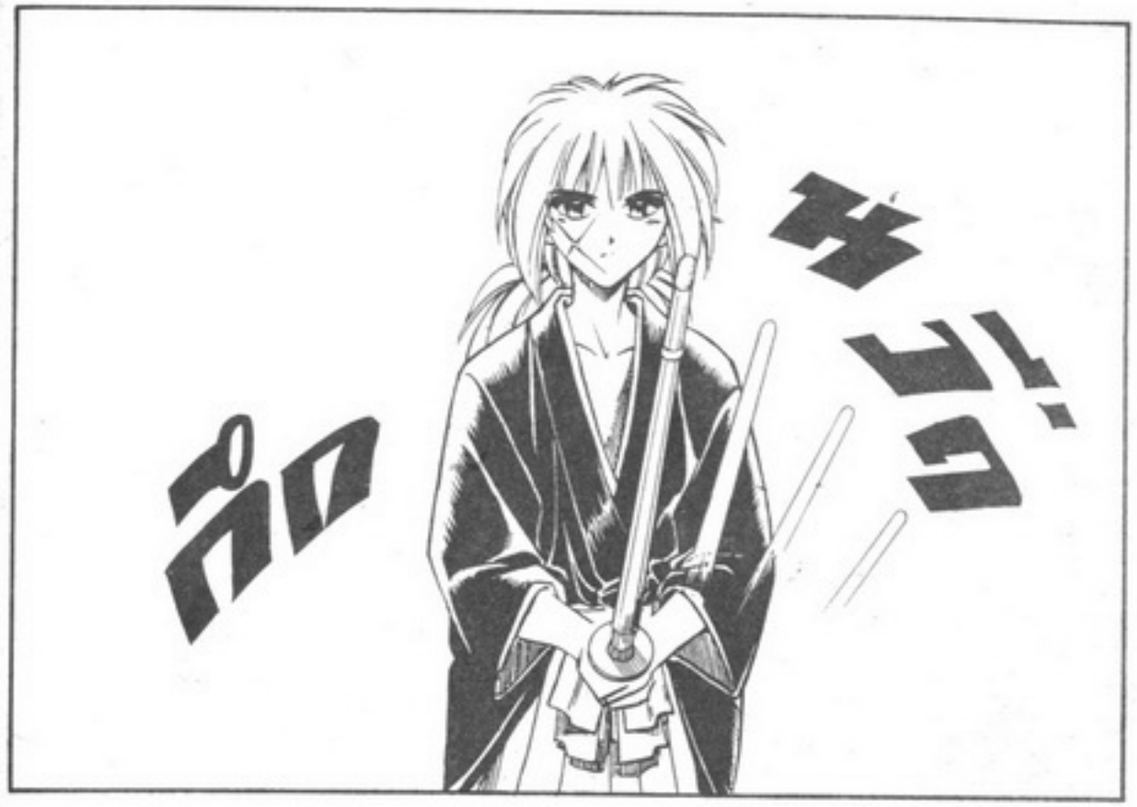
ซึ่ง!
ก็อ

ในที่สุดก็จะได้เห็นฝีมือของคนจรนั่นแล้ว...
อือ... ว่าแต่จะถ่วงชั่งงันจริงๆ หรือ
ปั๊ก

ไม่!!
ครับ
ตึง
เกาเท็น
รีเปต่า
.....
แช่ด
แช่ด
โม่...
โม่รู้สึ...
แต่รู้สึกว่า
ว้านชองดีเชียม
ซังโงโม่รู้

ฟันโป
โม่ได้...
อย่างเธอก็คือทุกที
จะโม่ดังการะบวนท่า
ที่ดาบโปที่ตาคู่ต่อสู้
ทั้ง๒ที่อยู่ในกระบวน
ท่าโรสักชั่นชนกระบุ
ว่าจะจู่โจมซ้ำซากรือ
ขวาเท่า๓...
โม่ก็ต้นของเชี่ยวม
ตรงโคนเลย...
ทุกทีเคนชินจะ
ลืมว่าวันนี้จะโม่
ปล่อยให้การ
ทวดดาบฟัน
วงกว้างซึ่ง
รันผ่านโป
ฟันครั้งที่2
เลือดขาด...

ทำโม
ถึงโม่
ตีโต้...
ดูมา
ขึ้น
งั้น
ดาวอ...

โม่ใช่
ส่น
นั้น...
ข้าบอกแล้ว
โม่ใช่ดาวอว่า
ข้าโม่คิดจะประ
ดาบเพื่อให้
คนสม...
ข้าใจ
ล่ะ...
ทุกทีทำให้
เสมอโต้
ขั้นก็จะต้อง
ส่งป้ายสำนัก
คืนให้สิน่ะ

ฟัน
ถ้า
ซึ่ง
งั้น
ซึ่งงี่
ล่ะ...
ฉึ่ง
!

ครั้ว
ดาเลือ
ดาน
กร๊ะ
อะไร
น่ะ
!?
อะไร
กันนี่
!?

ガラ

ロ!

ちゃら

กลับกันเถอะ
เอ๋?
อืะ!
ครับ

ชั้นไม่รู้ว่าทำไม... แต่ดูว่าทางอาจารย์ชั้นจะเคยนึกว่านะ
หึ

อย่าทำใจผิดนักเลย...
เคนชินเค้าชังแสดงฝีมือไม่ถึงครึ่งนะ...

ชั้นก็ขนลุกคงต้องคิดบัญชีกันเร็วๆนี้ล่ะ...

วันนี้ชั้นจะปล่อยให้ท่านแล้วอย่าลืมเตรียมตัวไว้ล่ะ

อ้

เค้าบ้านั่นชวดดีเป็นบ้าเลย
เคนชินที่น่าจะจัดการมันให้จบเรื่องไปเสียน่า

ชื่อเคนชินชังงั้นเหรอ

อาจารย์!?

อาจารย์ เคงอิ แอก!
!
เป็นครั้งแรก ที่มีคนหลบ เพลงดาบ อิชินะ ได้...
เจ้าหนุ่มนั่น อาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพลงดาบ โปรดนั่นที่เป็นได้
ชิมุระ เคนชิน ต่างอย่าง มีวีรกิติ จริงๆ!
แซ่ด แซ่ด แซ่ด
ศิษย์ผู้ชำนาญ ที่คมาะสมกับ เพลงดาบ โปรดนั่น ของเราเลย!

ดาบมีอันกับ โดนดาบจริง ฟันเลย
ดูอังโง ดาบไม่ที่เมิ่ม ทางทำเลขนี้ ได้เลย
ฮะโร ทำน เนี่ย
ไม่ใช่ ดาบ จริง
แต่ดูจาก รอยตัดนี้ แสดงว่ามัน คมยิ่งกว่า อีก...
หากใช้ เพลงดาบ เมื่อกี้ด้วย ดาบจริงล่ะก็
บางทีเล่ม แต่เพราะ ที่ถูกฟัน เป็น 2 เสี่ยง ได้
ไม่ใช่ เพลงดาบ ทลายโรง ฝีมือธรรมดา
ชิสึรุ ริจุตะ เป็นใคร กันแน่ นะ

ฉากที่ 37
การเสวนาที่สวนในคฤหาสน์ซึกายามา

ชื่อ อิชิโรงิ โรจูตะ ใช่มั้ย...

อือ... ช่วงที่ขึ้นโซ่โดเนวะมา มีคนน่าสนุกซังงั้น โผล่มาน้ำมาด้วยเหรอ

มันไม่ได้สนุกนะ!

โอะโอ

เพราะชมชุมนั้นทำให้โรงฝึกมาเอกาวาต้องปิดสำนักไปชั่วคราว!

เฉ๊บ

ห่อ?

ก็มันเป็นเรื่องช่วยโซ่โดเนี่ย...

ที่ผลเค้าน่ะ ระหว่างมาเอกาวากับค้าโรจูตะอะไรนั่นได้ตกลงกันไว้เรียบร้อยแล้วไม่ใช่เหรอ

แล้วที่เพราะตัวเอง ดันเป็นฝ่ายโจมตีเค้าเองนี่นะ...

แต่...

แต่ว่า...

หากเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสำนักๆ หนึ่งจะมาพอเกาะตัวว่าเป็นเหตุให้ฝ่ายต่างกันเจ็บไม่ได้

จริงมั้ยเคนชิน...

มันที่เป็นอย่างนั้นจริงๆ นั่นแหละ

แต่ถึงยังไงชายคนนี้ก็มีฝีมือต่างกันไป ถ่ายทอดว่าระดับที่จะทำลายเพื่อขัดตาลาฝีมือ ขวีขาลายโรงฝึกเพื่อความสนุกสนาน

เป็นผู้ใช้ดาบโดยอย่างคล่องแคล่ว เป็นผู้ใช้ดาบสังหารฆ่าคนอย่างแท้จริง

จุดประสงค์ที่แท้จริงในการทำลายโรงฝึกนั่นคืออะไรกันแน่นะ

ขอ
อภัย
ขอรับ...
!

ขอ
เรียนถามว่า
คุณฮิมุระ
เคนชิน
พำนัก
อยู่ที่นี่
ใช่มั้ย
ขอรับ...

ฮิมุระ
คือผม
เอง...
โอ้...
งั้นเรื่อง
ขอรับ
ถ้างั้น
การแต่งงานนี่
ไว้ก่อน
招待状

หนังสือ
เชิญ?
ขอ
รับ

!
อิซึรุ
ไรฐุ!

นี่มัน
เรื่อง
อะไรกัน
เอ้อ..
การะผม
ส่งเพียง
ผู้นำสาร
ขอรับ
จริงๆ ก็ขอ
สักชิ้นก็ได้
ก็ผมเตรียมมา...
ตลอดอยู่ข้าง
นอกแล้วขอรับ
เชิญ
ขอรับ
ส่งสาร
ท้าประลอง
ล่ะมั้ง..
หา!

การะผมจะนำรถไฟเที่ยวเดินผ่านสวนนี้ไปที่จะถึงเรือนพักของท่าน
ศิษย์ทางนี้เลยขอรับ
.....
.....

เอ้...เจ้าเรจูตะมันขาด...
คืนชังงี้มิ้ง...
ซาโนะสุเกะ วาด
ไม่ใช่การถา
กนักทูลศเลขนี้ต่างกาก
คาโอรู วาด

คุณอิมุระสินะ ยินดีต้อนรับครับ
!

นั่นคงเรจูตะ
ไม่ใช่คนละคนกัน

ยินดีที่ได้รู้จักผม เป็นเจ้าของบ้านที่ลังนี้
ชื่อซึกาซามะ ชูซาเอมอน
.....

ซึกาซามะ...
อาจจะเป็นพ่อของเจ้าเสียกระมังที่เป็นได้

เด็กป้า
อะไรของเธอ
ฮ่า

ซอ
+
ซอ!

อาจารย์ไร้จูตะ
ศิษย์อิมุระ
คนเดียวเท่านั้น
!!

ทำไม
เธอถึงแต่
มาด้วย
!!

พวกเค้าเป็น
เพื่อนของเธอ
ของอาจารย์
ห้ามเสียมาร-
ยาทนะ

ชูทาโร่!

ปี๊!

ต้องขอโทษด้วย
ที่ลูกชายผม
เสียมารยาท
ขึ้งนี้

ผวก
ผวก

ไม่
เป็นไร
ครับ...

รักวัน
ได้เห็น
ดีแน่

อาจารย์คซึอซึ
ริมสระน้ำ ผม
พานำทางให้เอง
ศิษย์ทางนี้
ครับ...

ชูทาโร่
เจ้าชู่
คซึอต้อนรับ
เพื่อนๆของ
คุณอิมุระ
นะ

ช่วย
ไม่ได้
ตามมา

ขึ้นจะเสียชื่อง
ฝ่าดอง
กับชาวชีดๆ
ไป่...

ไม่... ศึกนการ
ต้อนรับที่
ดีขอมน้ำใจ
จริงน้ำ

แต่
ขอโทษนะ
พวกลาดการ
ใจจริงๆ

ฮึ

เอ๋?

ผมทำการค้า
กับต่างชาติ
โดยส่งออก
พรามีดดาบ
เป็นหลัก

คิดว่า
คุณคงทราบ...
มีดดาบของญี่ปุ่น
มีราคาสูงในยุโรป
ในฐานะ
ศิลปวัตถุ

เรื่องที่ผม
ทำอยู่นี้
ทำให้ชาวต่างชาติ
เกิด
ความอิจฉา

ราว
สามเดือนก่อน
ผมเลยถูก
เล่นงาน
ขณะอยู่ใน
ลำน้ำ...

ตอนนั้น หอดีอาจารย์ ผ่านมา เลยช่วยผม ไว้ได้
จากนั้น ผมก็เลยขอให้ ท่านพ่ออาศัย เสียที่นี่ และให้ เป็นครูสอนดาบ ให้กับยูกิโร
ลูกผู้ชาย ไม่ว่า ชอบสมัยใด ต้องมีความ กล้าหาญ
ใช่ มั้ย ครับ...

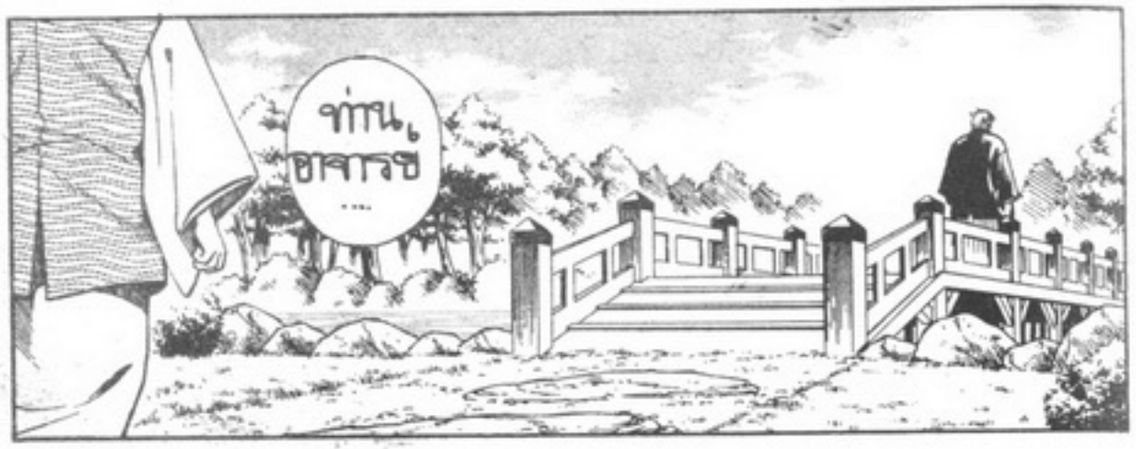
ท่าน อาจารย์ ....

ขอเชิญ ตามสบาย เลยนะ ครับ...

หือ... นั่นเการอ โรจุตะ ที่ว่านะ
ใช่ ไม่ใช่ ไม่สำคัญว่าแต่ ท่าซังจังกับเด็ก นั่นไม่เป็นไร เการอ
ไม่ต้อง สนใจ กับคน พวกนั้น เการอ
ท่า ซังจัง
ผ้าพันเกน ของซาโนะ ล่ะ:
เชือก ผ้าผูก คอ ของ ซาอิโก
แง่ว
แง่ว

มีชูระ อุ๊ะโร
กับชิน
คารอ
โรจูตะ...

อิมูระ นายคิด
ยังไงกับ
ศิลปะดาบญี่ปุ่น
ในสมัยนี้

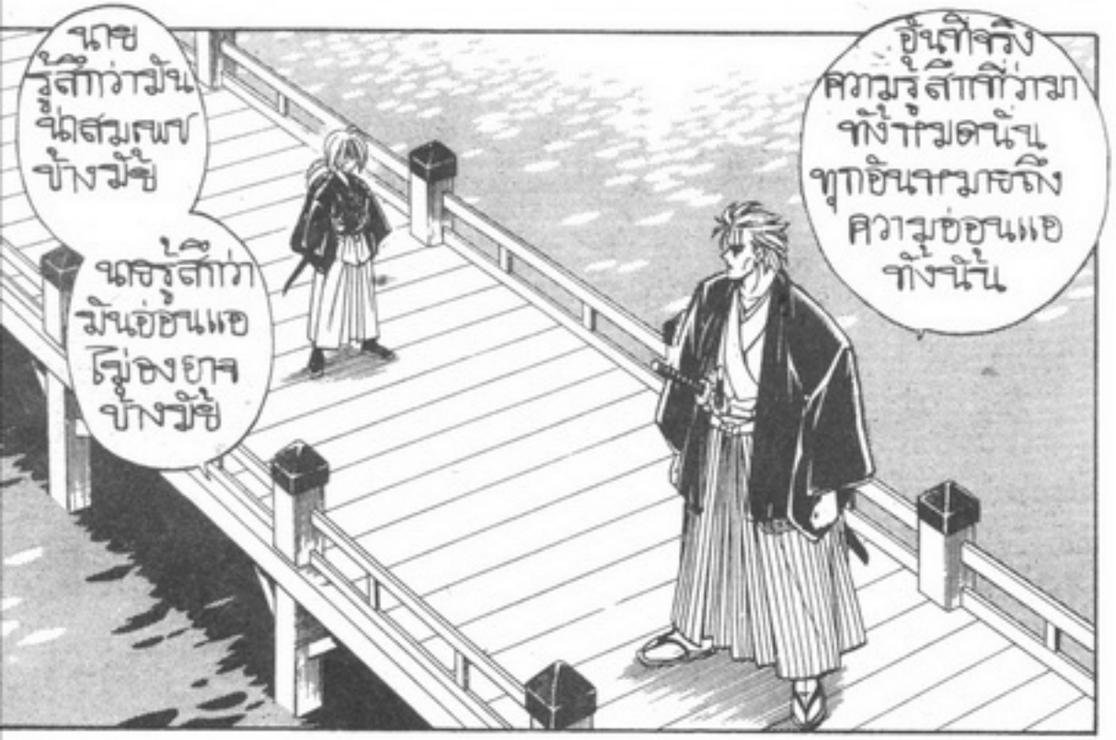
นาย
รู้สึกว่ามัน
น่าสมเพช
บ้างมั้ย
นายรู้สึกว่า
มันอ่อนแอ
ไม่องยาว
บ้างมั้ย
อื่นที่จริง
ความรู้สึกที่ว่ามา
ทั้งทั้งหมดนั้น
ทุกอันจามายถึง
ความอ่อนแอ
ทั้งนั้น

และสิ่งที่
อ่อนแอนั้น
ก็จะถูก
คัดออก...
นี่ คือโปตาม
กฎ กฎเก่า
ของ
ธรรมชาติ

.....
ด้วยเหตุนี้
แหละ...
จบ

อิมูระ
ชั้นอดให้นายมา
ฝึกฝนที่นี่ใน
สำนักของตระกูล
โบราณของชั้น
ชั้นอยากให้นาย
ฝึกฝนกำลังสำคัญ
ฟื้นฟูศิลปะดาบ
ดาบญี่ปุ่น
ที่จะเริ่มจากนี้
ไป...

.....
ซูซูซูซูซู

จะให้ข้าเป็นศิษย์ในสำนักของนายกรอ
ไม่ใช่เช่นนั้น ถึงจากข้อมูลสำนักฮอคซุทโบราณไม่มีรูปแบบการฮาคซุท

มีเพียงคำว่าเล็งเกร่งเท่านั้น
เป็นสิ่งเดียวสำหรับผู้ที่จะมาเป็นเจ้าของสำนักฮอคซุทโบราณ

เดานที่จะเรียกว่าสำนัก... น่าจะเรียกว่าการฝึกฝนวิชาประลองกระบี่มากกว่ามั้ง

จะว่าชังงั้นก็ไม่ได้ถูกต้อง เพราะจากการตระเวนเดินทางโรงฝึกเปิดทั่วประเทศญี่ปุ่นนี้
มีผู้ที่เล็งเกร่งเข้ามาที่สำนักฮอคซุทโบราณ คือ ยังน้อยนิด

และในจำนวนนี้คนที่ทดสอบเพลงดาบลับเฉพาะ ชิชินะ ของชั้นได้ ก็มีแค่คนเดียวเท่านั้น !

นั่นไงล่ะ !?

หากเกซึ่งร่วมทำบุญและสาธุผู้ร่วมอุดมการณ์ล่ะก็ล่ะ
จะสามารถขุดรากถอนโคนสำนักดาบกาฬาที่รอเล่งในปัจจุบันนี้ได้...

ขุดรากถอนโคน?

หมายความว่าไง...โคนว่าจะฟื้นฟูไม่ใช่เหรอ.....
ฟื้นฟูสิ... แต่จำเป็นต้องขจัดนกกาไม่มีน้ำยาทิ้งไปซะก่อน...

อันแรกคือทำลายศิลปะการใช้ดาบไม้อันเป็นรากฐานของความอ่อนแอในเพลงดาบ ปัจจุบันนี้
!

จากนั้นก็ค่อยลงมือฟื้นฟูโดยให้สำนักฮอคซุทโบราณของเราเป็นศิลปะเพลงดาบแห่งญี่ปุ่นมุ่งเน้นเพียงสำนักเดียว

ครั้งนี้
จะไม่ให้มีการ
อ่อนแอลงโดยการ
เป็นอันขาด
!!

จากยุค
สงครามกลางเมือง
ยุ้อนกลังโดยใน
อดีต... เพลงดาบจะมี
ความล้มเหลวอย่าง
น่ากลัว และนักดาบ
ที่มีทักษะปานผู้มี
อาคมถึงกับถูกลืยฆ่า
จนว่า ดาบสายฟ้าฟาด
!!

ขั้นจะ
เปลี่ยน
ศิลปการใช้
ดาบโบราณเป็น
สำนักยอดยุทธ
โบราณ...
และสกาปนา
ขึ้นใหม่
ในยุคเมยิ
นี้!!

ผู้มี
คุณสมบัติสืบเลิศ
เท่านั้นที่จะร่วม
ด้วยได้!!

โดยมีเป้าหมายที่
สืบของดยุทธโรเจียม
ทานโมเพื่อเก่าเพลงยุทธ
แขนงใดๆ หรือแม้แต่ปืน
โปของตะวันตกก็ตามที

พูด
เรื่อง
อะไร
โมเก็ไม่
รู้เรื่อง
เลย

ฟังดู
น่าจริง ๆ
แต่ก็มีเหตุผล
อยู่บ้าง...

หากถ่ายทอดให้
เฉพาะผู้อยู่ในแวดวง
ของเพลงดาบเหมือน
ละครนหรือคาบุกิ
มันอาจจะรักษา
ความเข้มแข็ง
ที่ไร้ตำหนิ
เอาไว้ได้...

อิมุระ ...

นาย จะปล่อยให้ศิลปการใช้ดาบของญี่ปุ่นมาทำลายโดยง่ายงี้น่ะเหรอ

...

...

มันเป็นยังงี้เหรอ...

ขึ้นเป็นแค่นักดาบตัวเล็กๆ... ขึ้นกังวลในอนาคตของศิลปการใช้ดาบอยู่เหมือนกัน

แต่ถ้าทำเพื่อเสริมอนาคตเพลงดาบสังหารล่ะก็อ

ขึ้นจะปฏิเสธโดยสิ้นเชิง

ขอถามจะสถาปนาสำนักกระบี่ดาบไขว้ตามที่ไม่ปฏิเสธคุณสมบัติเพลงดาบมีชสังหารหรือสำนักอะไรก็ช่างเถอะ

แต่ถ้าคิดจะบังคับคนอื่นให้ทำตามคนที่ว่าเรียนเพลงดาบล่ะก็อ... ขึ้นที่จะขอรุ่มคลี่ขวงเรงทั้งหมดที่มีหรือดชิงนายให้ได้!

งั้นเหรอ...

นี่

สดาร์ซ... นักดาบที่คือสิ่งมีชีวิตที่มีนิสัยดีอรรัน...

เพื่อนท่ามีแต่ให้ดาบ...

ทำความเข้าใจกับดาบเท่านั้นแล้วล่ะมั้ง!!

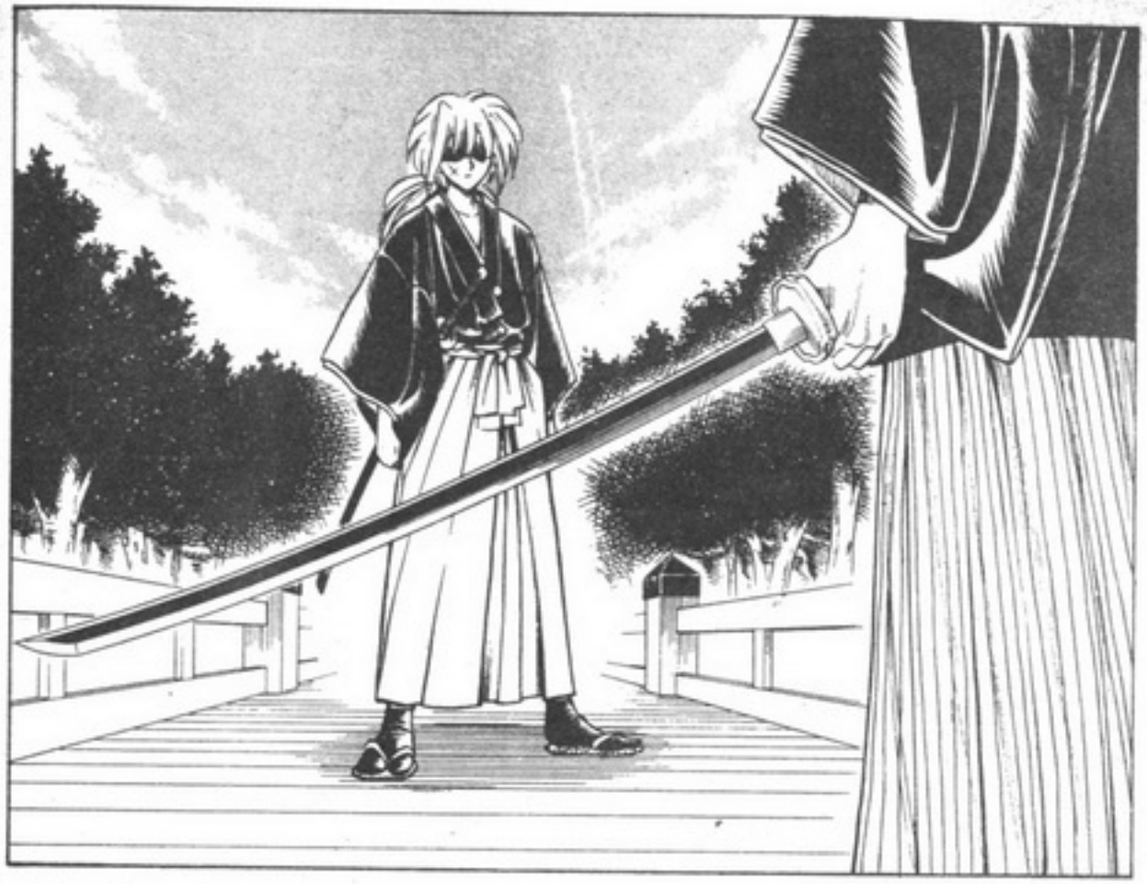

ฉากที่ 38 ฝีมือของยูทาโร

.....

โม่
าชับ
เลอ
นะ

เหมือน
ต่างรอที่
ฮีทฝ่าย
รีมาก่อน
สุ่มสี่สุ่มห้าเข้าโจ
ฮีทฝ่ายจะเป็นฝ่ายชนะงั้น
เหรอ ทั้งเคนชินและ
เจ้าโรจตรนั้นก็
เลิศ

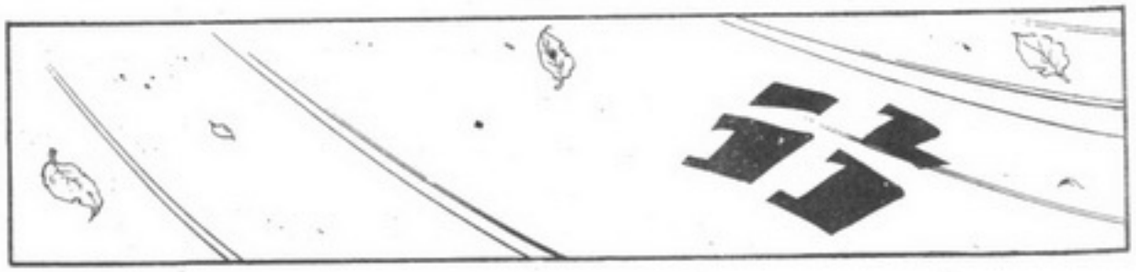

ฟึ่ว
ฟึ่ว
ฟึ่ว

ปึก

ฮึ!
ฟึก

สมกับเป็นการประลองของผู้มีฝีมือระดับชุดเท่จริงๆ
พลังต่างกันมากเลย

อืม... ไม่ต้องสนใจข้า ศิษย์ประลองกันต่อเถอะ
ข้าละวางน้ำชาไว้ที่นี่ ขึ้นสู้กัน...

มีคนมาขัดจังหวะซะแล้ว การดวลครั้งนี้ฝากไว้ก่อนเถอะ...
แต่อย่าลืมนะ...

จะเป็นกำลังให้ข้า...
หรือจะให้ข้าฆ่านาย...
นายมีทางเลือกแค่สองทางนี้เท่านั้น!

ไม่รู้สึกผิดซะเลย

แต่...

ใช่ ดาบเล่ม นะ

อืม...

อี... ไอ้บ้า...

และแล้ว... วันรุ่งขึ้น

ฉึบ

ฉึบ

ขึ้นมาตามที่เกาบอกแล้ว เจ้าเป็นไง.....

ที่เกาโมเดิ้ขอว่าทำโมงนี่นา!

มา! มาตวลกัน

นี่ เการู้มั้ยนี่มันทำโมงที่ยาม หา!!

เตรียมตัวให้ดี- เอาให้รู้แพ้รู้ชนะกันเลย

อี!

นี่...คาโอรุช่วยเป็นการรวมการให้ทีสิ...

อือ.....

ความต้นทำ

โอ้

คะแนนที่ทำนิ่ง

ตั้งใจ
หน่อย
สิ!
ยังงั้น แล้วจะรู้แม้รู้ตนะ ทันใดสิ ยังไงล่ะ
ฟิว!!
ทำอะไรนะเจ้าเด็กบ้านี่!
ตื่นแล้วเรอะ ยายงอง
ผัว:
ผัว:
มาดวลกับชั้นสิ!!
คะเนที่หนึ่ง
เตรียมตัวรอบต่อไปด้วยนะ
เอาล่ะนะ!!
!
เอ๋!
เอ๋!

เกณฑ์ดาบโง่ ผิดวิธี ไม่ใช่การรอ
.....
ฟิวว!!!
ปาติมือซ้าย จะไม่ติดกับมือขวา แล้วจะทำ ด้ามไว้แบบนี้
ชะ... ชั้นฝึกซ้อมโดยใช้ดาบจริงมาตลอด!!
ดังนั้นการใช้ดาบโง่อะไรนี่...
วิธีจับดาบจริงที่น่าจะเกมือนกับดาบโง่นี่...
.....
หรือว่า... ที่แล้วมาทั้งหมดเกพูดแต่ปากเท่านั้น
ความจริงแล้วไม่เคยฝึกดาบมาเลยใช่มั้ย...

ใจ

เข้าใจล่ะ... ที่เสชวางแผน ฉวยโอกาสที่คน รู้เผชาวังเอา ชัยชนะสินะ
.....
รก
รก
ชั้น ไม่มีเรื่อง จะพูดกับ นายแล้ว

โรจุตะ: เค้าไม่ สอนให้ ดาบ...
นิ่ง

ช่วย ไม่ได้ นี่...
ตอนนี้อาจารย์ เค้ากำลังยุ่งอยู่ กับการก่อตั้ง สำนักของตนเอง

อาจารย์บอกว่า สำนักของตนเอง โบราณ เป็นเรื่อง สำคัญเพื่อศิลปะ การใช้ดาบของ ญี่ปุ่น
ชั้นจะ เอาแต่ใจ ไป ขัดขวาง ที่ไม่ได้

ช่วย ไม่ได้ เอา ณอะ...
เวลา ที่มาแล้ว... วันนี้ ชั้นจะ สอนให้เอง
流心治谷神
เอ๋!?

เอาละ... อันดับแรก ก็วิธี จับดาบ...
นิ้วก้อย ของมือซ้าย จุมด้ามดาบไว้ อย่างนี้ให้ถามือ กับกึ่งดึง กึ่งปล่อย
นิ่ง

พูด มาก น่า !!
เฮอะ! หน้า แดง เดียว... เจ้า เด็ก ลามก

ยาฮิโกะ อย่าสอด ใส่มั่ว...
ชั้น จริงจัง นะ

อ๋!

หน้า หน้า
หน้า หน้า
หน้า หน้า
หน้า !!
ซังงั้นเหรอ...
ก่งนี่ ซูกโก
จริงหรือครับ!
!
จริงสิ เธอมีพรสวรรค์นะ
เอ้า! พรา ดา...

พักกินหน่อยเถอะ...!
ตั้งแต่เช้าซังไม่กินอะไรเลย ขืนทำเลยทำท้องสาวร้องมาให้
เอ้า! ซาฮิโกะ
ขอบคุณ
ซังบ้า คาโอรุ
ดันไปเป็นพวกหมอนั่นโดด
เห่า เห่า
เอ้า... คาโอรุ...
ขอบคุณค่ะ
ซาฮิโกะ เค้างอนใหญ่แล้วล่ะ
นุ่บ นุ่บ
จริงๆ เธอนะเสียน้ำใจ...
ซาฮิโกะ.....
อะไรเหรอ ซังอายลักษณ์
นึ่ม นึ่ม
ว่าไงนะ!

ชั้นไม่เอา .....
เว้าซูกาโร
นายสืบนศัตรูของอาจารย์
ชั้นไม่รับงานจากศัตรูหรอก
อย่าพูดอย่างไม่มีสิทธิ์ชั้นสิ ในสมัยสงครามกลางเมือง ขุนศึกอูเอสุงิ เคนชินขังส่งเกลือให้ขุนศึกฝ่ายตรงข้ามเลย
เคนชิน เล่าเรื่องเคนชิน
นอกจากนี้ ข้าวต้มนี่ ยังรสชาติดีว่าที่คาโยรุทำอีกนะ
.....
เอ๊อ... ปากคนอ่อนปูก
จิ! อย่ามานั่งข้างๆ ฉันสิ ฉันไม่อนุญาตนะ
สืบนโง .....
การใช้ดาบไม่สนุกมั้ง ....
ลงเอย มันก็สืบนการละเล่นถ่านั้น...
การละเล่นมันก็ต้องสนุกสิ...
แต่... ชั้นไม่เอาแล้วนะ...
เพราะการละเล่นมันไม่ทำให้ข้มแข็งขึ้นได้
ชั้นจะเป็นนักดาบที่ไร้เทียมทานอย่างอาจารย์ให้คุณพ่อได้สำนึก !
ให้คุณพ่อได้สำนึกสวย...
ฉี่ ปัป .....
ท่านทิ้งสืบรอดชีวิตมานักดาบสืบนพ่อค้าเขาแต่ชิมและก้มหัวปลาๆ ๆ ๆ ๆ ค้าขายถึงทับขอดาบที่เป็นหัวใจนักดาบให้กับต่างชาติ
ชั้นจบสูกให้นักดาบที่ทำจริงมีชีวิตที่มาอีกครั้งด้วยดาบของชั้น

ยังงั้น
ทรอทา
ทรอ...

นิสัยเกมือนยาฮิโกะเลย
แต่การแสดงออกว่า
อย่างเข้มแข็งนั้น
ต่างกันอย่างสิ้นเชิง...

แต่ถ้าไม่ได้รับ
การฝึกฝนก็จะ
ไม่มีทางเข้มแข็ง
ขึ้นมาได้
ทรอทา

ถ้า
ไม่ทิ้งข้อง
ซูทาโร
ทรอ..

ไม่ลอง
เข้าฝึกใน
โรงฝึกของเรา
ดูบ้างทรอ

!

อีกา

อะไร
นะ !!

ปล่อยวาง
ที่จะให้
รู้สำนึกเรือ
ปลาทิพ
อะไรนั้น
ไว้ก่อน...

แล้ว
ลองฝึกดาบ
ไดชมีแค่
ความรู้สึก
อยากฝึก...

จากนั้น
ทรอกับ
ยูฮิโกะสองคน
ก็แข่งกัน...รู้ประจำวา
ทรอต้องเข้มแข็ง
ขึ้นแน่ ๆ
.....

สำนัก
คามิชิ
คัตซินริว
.....

ที่นี่
เหตุ
ไม่ผิด
แน่...

มันเป็น
นักดาบ
ที่อาจารย์
ยอมรับ
ในฝีมือ

อย่า
ประมาท
เป็น
ชันกาด
!!

ใช้ขึ้น..
ศิษย์ของท่านี่การอ..

จะว่าไง...
ก็แล้วแต่เธอนะซูกาโร.....
อืม... มันอาจจะดีก็ได้นะ

ขึ้นขอค้าน!!
อ๊าก
อ๊าก
ขึ้นไม่ต้องการศิษย์น้องจอมอวดดีพรรณนี้!!

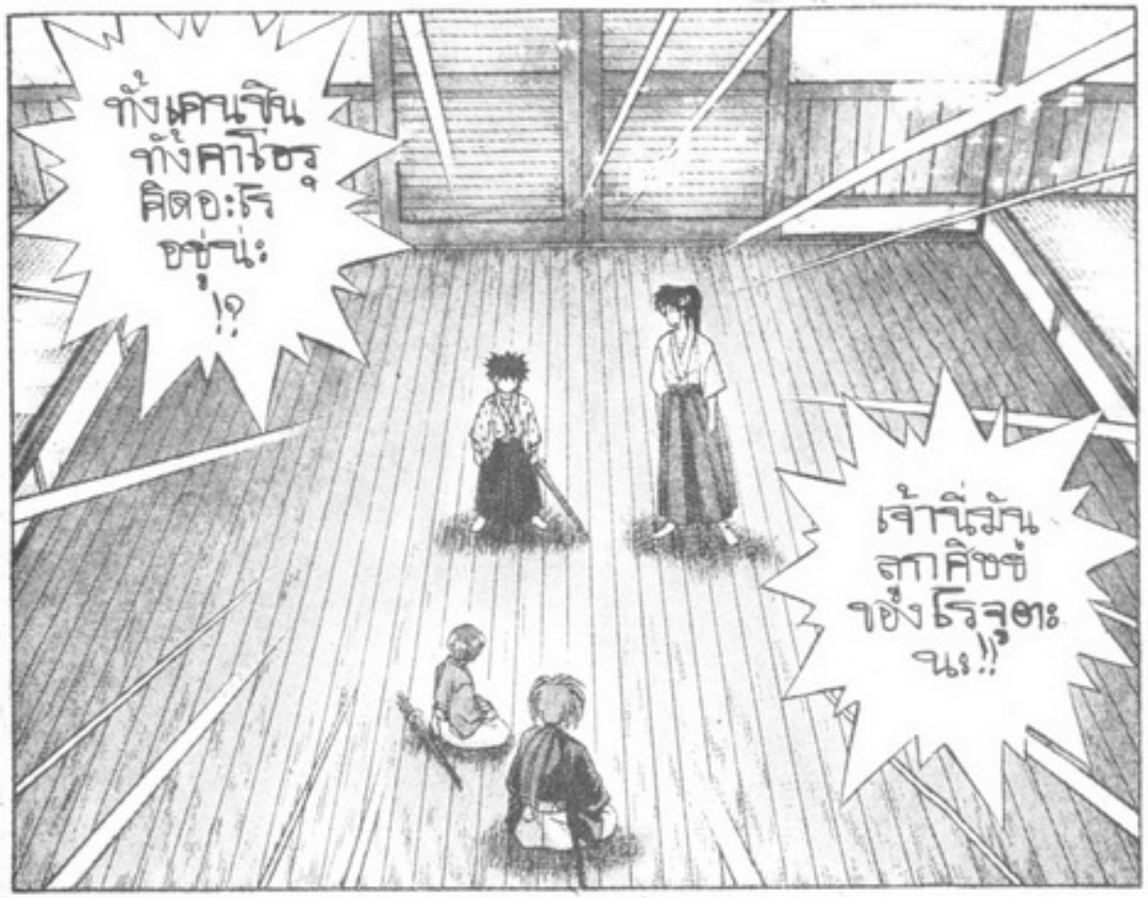
ทั้งเคนชินทั้งคาโอรุคิดอะไรอยู่น่ะ!?
เจ้านี่มันลูกศิษย์ของโรจุตะนะ!!

นี่เดา...
ทำอ!?

คงกลัวว่าขึ้นฝึกแล้วที่เก่งกว่าตัวเองสินะ...
หึ...
เจ๊ง!!

ฉากที่ 39 "ปะกะ"

เจ้าบ้าเอ๊ย!! อย่างเก่งนะ ก็ทำยังไงๆ ก็ไม่ต่าง จิ้นทรอก!!
ว่าไงนะ เจ้าเปี๊ยก !!
ฟวบ
ฟึ่บ
พวกเธอ ถอยห่าง จากอนิง นั่นเร็ว!!

ซ้ำ
ซ้ำ
ฟึ่บ
!?
ฟึ่บ

ピシ
ピシ

ต้องขอรบที่พวกเรา
ดูจากรอยสนของทุกคนที่รู้แล้ว คงเป็นสกาของสำนักเงอด อาจไปบริเวณที่โรจูฮะพูดถึงสินะ

ถ้างั้นก็ไม่ต้องอารัมภาบทให้เสียเวลา ถ้าเรื่องกันเลยเถอะ....
จับ
ช่วยตอบพวกเราให้ชัดๆ ก่อนเถอะ ว่าจะเป็นพวกเดียวกับพวกเราหรือไม่

จะมาข้าศึกรวนหรือร่วมรุกีฬาม...
ชั้นไม่คิดจะเปลี่ยนความตั้งใจของชั้นหรอก!

ถ้างั้นก็ตายสถานเดียว!!
เดน จิน !?
ดูท่าจะมาเล่นสินะ!
.....
ขอหัวนั่นเถอะ!!

โครม
ฉึก
ฉึก
ฉึก

ฟอร์ซ
!
ฉึบ
เป็นไปไม่ได้ ตอนที่ พวกเรา โจมตี ครั้งแรก นั่น
ทำไมอีก กระโดดหนี ขึ้นไป แล้ว ลงมือ พร้อมกัน ไปด้วย ขั้นเทรด
.....
ขั้น จะ
ลงมือ ล่ะนะ
ฉึบ
คลิก

ฟอร์ซ
!
หรือ...
หรือ!
หรือ!
นอกจากจะถูก โต้เรื่องว่า คนขึ้นแล้ว ยังไม่มีช่องว่าง อีกด้วย...
ฟิ้ว
เจ้า คนนี้
เอาจริง คนขึ้น โต้
ฟิ้ว
ฟอร์ซ

ชั้นตัดใจแล้ว...
นายมันแข็งเกินไป..
อาจารย์ถึงขอให้จากเอาไปนี้พวกเราไม่ได้
ที่ที่ทำจัดเสียซ....
ซวบ!!
ซ้าก

โปรดติดตาม ต่อในฉบับหน้า